

Sprawozdanie stenograficzne

z rozpraw

galicyjskiego Sejmu krajowego

1. posiedzenia, 6. sesyi VII. peryodu Sejmu galicyjskiego
z dnia 18. grudnia 1900.

T R E Ś Ć:

Zagajenie Sejmu.

Powołanie prowizorycznych sekretarzy.

Mowa Marszałka.

Mowa Narniestnika.

Wyrażenie czci dla ś. p. pośła Steckiego.

Urlopy pp : Gołuchowskiego, Rottera, Milewskiego, Olpińskiego, Jordana, Cieleckiego, Tarnowskiego Stan. i ks. inf. Walczyńskiego.

Spis petycyj.

Przemowy pp. Weigla i Małachowskiego za petycją w sprawie podwyższenia podatku konsumcyjnego od wódki.

Pierwsze czytanie przedłożenia rządowego z projektu ustawy o zaprowadzeniu dodatku do państwowego podatku od wódki.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie statutu król. stoł. miasta Krakowa.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o preliminarzu budżetu funduszu krajowego na rok 1901.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o prowizoryum budżetowem na I. kwartał 1901.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o zamknięciu rachunków funduszy krajowych za rok 1899.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o pomocy dla ludności dotkniętej klęskami elementarnymi w r. 1900.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego, o zaciągnięciu pożyczki hipotecznej na Dubliny.

Wybór czterech sekretarzy, czterech kwestorów i dwunastu rewidentów.

Wybór Komisji budżetowej z 23 członków i Komisji administracyjnej z 20 członków.

Załatwienie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Tłumacz na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Załatwienie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Kołaczyce (pow. Jasło) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiszniaku i t. p.

Załatwienie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie miasteczka Rudki na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Załatwienie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Chodorów na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Załatwienie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Tartaków na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku, malinia i t. d.

Załatwienie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Lutecza na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu wiszniaku i t. p.

- Załatwienie sprawozdania Wydziału krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Komarnie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Wereszycy w Komarnie.
- Ogłoszenie wyniku wyborów komisyjnych.
- Załatwienie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia Radzie powiatowej w Tarnowie prawa do pobierania myta na drodze powiatowej Tarnów - Tuchów-Gromnik i na drodze powiatowej Tarnów-Czyżów.
- Załatwienie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia Radzie powiatowej w Tarnowie prawa do pobierania myta na drodze powiatowej Tarnowsko-Zakliczyńskiej.
- Załatwienie sprawozdania Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Pilźnie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozów na rzece Wistoce pod Przeczycą i pod Błazkową.
- Załatwienie sprawozdania Wydziału krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Krystynopolu koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Bug w Krystynopolu.
- Załatwienie sprawozdania Wydziału krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Rozdole koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr pod Brzeziną.
- Załatwienie sprawozdania Wydziału krajowego o udzieleniu gminie Kaczorowy, powiatu jasielskiego, koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wistokę w Kaczorowach.
- Załatwienie sprawozdania Wydziału krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Horodnicy koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr.
- Załatwienie sprawozdania Wydziału krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Kolankach koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr między Kolankami a Lataczem.
- Załatwienie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia Wydziałowi powiatowemu w Brodach koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Podkamień-Pieniaki.
- Załatwienie sprawozdania Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Rzeszowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Rzeszów - Strzyżów-Sułkowie.
- Załatwienie sprawozdania Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Rzeszowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Rzeszów-Tyczyn-Ujazdy.
- Załatwienie sprawozdania Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Rzeszowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Rzeszów-Głogów-Styków.
- Załatwienie sprawozdania Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Cieszanowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Lubaczów-Hruszów.
- Załatwienie sprawozdania Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Tarnopolu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Tarnopolsko-Brodzkiej.
- Załatwienie sprawozdania Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Samborze koncesyi na pobór opłat mytniczych od mostu na rzece Strwiążu w Biskowicach
- Załatwienie sprawozdania Wydziału krajowego o udzieleniu obszarom dworskim w Kornalowicach i Hordyni koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostów na rzece Dniestrze.
- Ukonstytuowanie się Komisji gminnej i budżetowej.
- Wniosek p. Merunowicza w sprawie budowy dróg wodnych.
- Porządek dzienny 2. posiedzenia.

Początek posiedzenia o godzinie 11. minut 30, przed południem.

Przewodniczący JE. Dr. Stanisław hr. **Badeni**, Marszałek krajowy.

Ze strony c. k. Rządu JE. Leon hr. **Piniński**, c. k. Namiestnik.

Obecnych posłów 129.

Marszałek. Najwyższem postanowieniem z dnia 25. listopada b. r. raczył Najjaśniejszy Pan zwołać Sejm galicyjski na dzień dzisiejszy. Otwieram Sejm, który jest w komplecie.

Na prowizorycznych sekretarzy zapraszam pp.: Niezabitowskiego, Karatnickiego, Andrzeja hr. Potockiego i Urbańskiego.

Wysoki Sejmie!

Wiadomem Panom jest, że Sejm zwołany został na dzień dzisiejszy wyłącznie dla załatwienia przed końcem roku kilku spraw, a przede wszystkim dla uchwalenia prowizoryum budżetowego i przedłożenia rządowego o zaprowadzeniu dodatku do państwowego podatku od wódki.

Wydział krajowy przedłoży przeto wszystkie swe sprawozdania i wnioski dopiero

w chwili, gdy zbierzemy się ponownie na właściwą 6 sesję obecnego peryodu Sejmu; wtedy znajdzie się może i dla mnie sposobność powiedzenia kilku słów o pracach sejmowych tej ostatniej sesji. Na dziś stwierdzam tylko, że przedłożenie rządowe zgodne jest z wypowiedzianymi kilkakrotnie życzeniami, zgodne z wnioskami przez Wydział krajowy Rządowi przedłożonymi, a sądzę, że jest moim obowiązkiem z tego miejsca z uznaniem podnieść dobrą wolę Rządu, który wszystko uczynił, coby tylko od niego zależało, aby przyjście do skutku tej ustawy umożliwić.

Dziś pomyślnie ukończenie sprawy leży wyłącznie w rękach Sejmów, a miejmy nadzieję, że Sejmy, uwzględniając w pierwszej linii ekonomiczne i finansowe interesy własnego kraju, nie zechcą bez ważnych powodów utrudniać przyjścia do skutku ustawy, która da możność innym krajom w sposób odpowiedniejszy pokrywać własnymi zasobami potrzeby kraju. I my przystępujemy do uchwalenia tej ustawy bez złudzeń: przynosi ona obciążenie konsumentów, dotknie najważniejszej gałęzi przemysłu w kraju, nie daje ona takich zasobów, na co już dwukrotnie z tego miejsca zwracałem uwagę, którymi byśmy mogli intensywną działalność w jakimkolwiek dziale gospodarstwa krajowego rozwinąć; ale jest najmniej dotkliwym, jedynym może środkiem uzyskania źródła dochodów, który pozwoli powrócić do stopy dodatków, jakie przed rokiem były pobierane i pokryć w roku przyszłym i w latach następnym wydatki budżetowe wraz z ich normalnym wzrostem bez zaciągania pożyczek.

Jest to może rezultat skromny, nie odpowiadający nadziejom, jakie w kraju istniały, ale nie mniej realny i cenny. (Brawa).

(po rusku):

Wydił krajowyj w sprawie budżeta na buduczny rik przedstawy w podwinyj stan krajowych finansiw, odnak na toj słuczaj jeslyby prawytelstwenne przedłożenie ne wejşło w życie i wskazaw wneski, kotri w takim słuczaju musiwby przedłożyty Sojmowy, a imenno pōlyşenie dodatkiw do podatkiw w teperisznoj wysoti i zatiahnenie w perszim roci bilşozj jak milionowej pożyczki. Projektowanuj zakon widwertaje nebezpeczeństwo na sej rik i na ślidujuczji lita i w tim leżyjt jeha najbilşza korist.

(po polsku):

Wydział krajowy przedłożył dzisiaj wniośki co do pomocy dla ludności okolic dotkniętych klęskami elementarnymi w r. b. i prosi, by Wys. Izba zechciała te wnioski już na następnym posiedzeniu Sejmu załatwić.

Szkody, wyrządzone przez powódź w kilkunastu powiatach są wyjątkowo znaczne i dochodzą według zestawień reprezentacyj po-

wiatowych do 9 milionów kor., nie może być rzeczą funduszów publicznych poniesione szkody w zupełności wynagrodzić, jest jednak ich obowiązkiem w pierwszej chwili dostarczyć pomocy i żywności, skutki klęski złagodzić, dostarczając zboża na zasiew tam, gdzie wylew zniszczył wszystkie plony i ludności umożliwić zarobek w jak najkorzystniejszych warunkach. Zadanie to spełniała dotąd hojna w stosunku do lat dawnych pomoc państwowa.

Tegoroczne wylewy zniszczyły jednak w wielu powiatach środki komunikacyjne: drogi i mosty, a przywrócenie tych środków komunikacyjnych tylko do dawnego stanu wymagać będzie tak znacznych funduszów, jakimi powiaty i gminy, pomimo wszelkich wysiłków rozporządzać nie mogą, a to tem bardziej, że właśnie w tych samych powiatach siła podatkowa ludności znacznie osłabła.

Wydział krajowy sądzi, że właśnie pod tym względem konieczną jest wydatna pomoc krajowa i na tej myśli oparł wnioski, które Wysokiej Izbie przedłożył. Umożliwiając powiatom i gminom rekonstrukcję zniszczonych mostów i dróg, damy zarazem sposób zarobku tej części ludności klęskami dotkniętej, która z niego korzystać zechce.

Ale klęski tegoroczne obok pomocy dla tych, których one dotknęły, wkładają na nas jeszcze inny, może ważniejszy i trudniejszy obowiązek starania się o środki, któreby te ciągle klęski, jeżeli nie odwróciły, — bo to nie w ludzkim ręku — to przynajmniej ich grozę zmniejszyły. Trudno dziś nie przypomnieć, że i tegoroczne szkody, wyrządzone zostały wyłącznie prawie przez rzeki karpackie, których regulacji domaga się Sejm od tylu lat. W r. 1884 uchwalił Sejm w porozumieniu z rządem program regulacji rzek karpackich od Soły i Łomnicy zaczynając, a kończąc na Dunajcu z Popradem i Czere moszu. Według tego programu — regulacja miała się rozpocząć w roku 1895 i postępować stopniowo aż do r. 1901, a dziś zaledwie przed kilku miesiącami rozpoczęły się roboty na Sole i Łomnicy; co do wszystkich innych rzek, nie mogliśmy dotąd uzyskać choćby tylko technicznego zatwierdzenia któregośkolwiek projektu. Kraj czyni, co może, a budżet na r. p. w dziale budowy wodnych i melioracyj projektuje wydatek 1,200.000 koron tak, że dziś już poważne nasuwają się wątpliwości, czy kraj ponad dzisiejsze ciężary byłby w stanie na regulację rzek karpackich opłacać ustawą przewidzianych 40 procent, co wymagałoby przez lat 15 specjalnej dotacji rocznej w budżecie krajowym po milion koron.

Sądzę więc, że jeżeli regulacja rzek karpackich ma uwolnić okolice, które te rzeki przebiegają — od ciągłej grozy klęsk i je-

żeli nie mamy funduszków krajowych obarczać ciężarami, którym kraj podołać nie może, musimy domagać się nie tylko spiesznego, intensywnego wykonania programu regulacji przez Sejm uchwalonego, lecz musimy nadto żądać od państwa długoletniej bezprocentowej zaliczki któraby krajowi pozwoliła pokryć 40 procent. udział w kosztach regulacji.

Jest to dziś pierwszorzędny postulat krajowy. (Brawa).

Jest rzeczą powołanych do tego czynników szukać obecnie, ale spiesznie środków i dróg dla zrealizowania tego postulatu.

Obok dni ciężkich i trudnych, mieliśmy w ciągu tego roku i chwile jasne i pogodne, kiedy danem nam było powitać w naszym kraju najmiłościwszego cesarza i króla naszego. (Posłowie powstają z miejsc). A słowa, z którymi zwrócił się do nas, gdyśmy go w Jasle widzieli, odbiły się radosnym echem w sercach wszystkich mieszkańców tego kraju, ścieśniały bardziej jeszcze węzeł miłości i przywiązania, jaki łączy obydwaj kraj ten zamieszkuje narody z osobą Najjaśniejszego Pana, stały się nowym a głęboko w sercu tkwiącym powodem do naszej dlań wdzięczności.

A dziś, gdy Sejm rozpoczyna swe obrady, zwraca się znowu myślą ku niemu i śle mu wyraz uczuć niezmiennej wierności, miłości i wdzięczności w okrzyku: „Najmiłoścniejszy cesarz i król Franciszek Józef I. niech żyje!”

Iżba powtarza trzykrotnie okrzyk: „Niech żyje!” i „Mnohaja lita!”

Marszałek. JE. P. Namiestnik zażądał głosu. Głos ma JE. P. Namiestnik.

JE. Dr. Leon hr. Piłiński, Namiestnik:

Wysoka Izbo!

Sejm, który się obecnie zbiera na nową sesję, będzie prawdopodobnie teraz obradował bardzo krótko. Znany jest Panom program obrad, znane są przedmioty, które są na porządku dziennym i które w przeciągu niedługiego czasu daj Boże — żeby były pomyślnie załatwione.

Następnie Sejm zostanie odroczone i dziś jeszcze nie umiałbym powiedzieć, kiedy dalszy ciąg obrad będzie się mógł odbyć. Jasną jest rzeczą, że będzie to zależało od sytuacji politycznej w Wiedniu, od prac parlamentarnych nowego parlamentu, który się w niedługim czasie zbierze.

Bieżąca część sesji sejmowej będzie zatem bardzo krótka, ale musi być istotnie obfita w plon; macie bowiem Panowie na pulpach swoich przedłożenie rządowe, którego załatwienia od dawna kraj się domaga i które o ile mam przekonanie, odpowiada w zupeł-

ności życzeniom i zapatrywaniom, jeżeli nie wszystkich, to przynajmniej bardzo znacznej większości posłów tej Izby. Mam przekonanie nawet, że do pewnego stopnia przedłożenie to o dodatku do podatku wódczanego można nazwać przedłożeniem popularnym, co jest bardzo dziwnem u ustawy, która nakłada ciężary, nawet dość znaczne. Rzecz przedstawia się mniej dziwną, jeżeli uwzględnimy stan budżetu krajowego, który do nałożenia nowych ciężarów zmusza koniecznie. Jeżeli Panowie przejrzą projekt budżetu, który przedłożył Wydział krajowy na rok przyszły, to przekonacie się, że jest tam wymieniona bardzo znaczna suma, którą prawdopodobnie przyniesie nowy dodatek do podatku wódczanego. Wydział krajowy wstawia 75 procent prawdopodobnego finansowego rezultatu tego dodatku jako dochód w budżet. Suma cała jak Panom z przedłożenia rządowego i motywów jest znane wyniosłaby, jeżeliby konsumpcja się utrzymywała w dzisiejszej mierze, co naturalnie nie jest rzeczą pewną 5,715.984. Wydział krajowy moim zdaniem słusznie nie stawiał całej sumy, lecz tylko 75 procent, odtrącając 25 procent.

Jest to uzasadnione ze względu na to, że konsumpcja istotnie wskutek podrożenia artykułu może się zmniejszyć. Ale i tak zostałaby przez przeprowadzenie tego przedłożenia znacznie zasilonymi dochody krajowe, mianowicie tak znacznie, że gdybyśmy w zwykły i normalny sposób starali się o uzyskanie tych dochodów, to znacząco by przeszło 20 ct. dodatku do podatków bezpośrednich, a nawet coś ponadto — między 21 a 22 centów ażeby uzyskać rezultat, który prawdopodobnie powinien przynieść dodatek do podatku wódczanego. Otóż, proszę Panów, mogą między posłami być przeciwnicy tego podatku, mogą być przeciwnicy wogóle podatków pośrednich zbyt wygórowanych, ale zdaje mi się, że ze względu na nasze stosunki w kraju, ze względu na bardzo wysokie dodatki do podatków z pewnością złem mniejszem jest uchwalenie tego środka, który Rząd proponuje, aniżeli podwyższenie podatków do dodatków do wysokości co najmniej o 20 centów. Z tego powodu nie można się dziwić, że przedłożenie rządowe jest przyjętem przychylnie. Prócz tego niech mi będzie wolno zwrócić uwagę na drugą okoliczność.

Wiadomo Panom, jak niepomyślnie doświadczenie zrobiliśmy z naszymi podatkami konsumcyjnymi krajowymi, jak drogim okazał się system poboru tych opłat przez wydzierżawiania. Otóż teraz przynajmniej co do jednego artykułu — co do wódki — ma się odstąpić od tego nieszczęśliwego sposobu pobierania podatku w ten sposób, iż pobór dokonywany przez Rząd, kraju nic nie będzie

kosztował. A nawet rząd kosztów nie ponie- sie, bo nie potrzeba zwiększenia organów rządowych, ażeby go wybierać. Nastąpi więc zmiana stanowcza na lepsze, ponieważ podatek konsumcyjny, który był pobierany w sposób zły, nieodpowiedni, będzie odtąd pobierany w sposób odpowiedniejszy i racjonalniejszy. Proszę Panów, jeżeli tak znaczne polepszenie stosunków pod względem podatku konsumcyjnego od wódki ma nastąpić wskutek tej ustawy, to zachodzi pytanie, dlaczego to nie pierwej już się stało, dlaczego dawniej nie obrano tej drogi.

Ze odpowiadała ona życzeniom Sejmu zawsze od chwili, kiedy myśl wprowadzenia podatków konsumcyjnych na rzecz kraju powstała, to nie ulega najmniejszej wątpliwości. Mogę się powołać na szanownego wnioskodawcę p. Abrahamowicza który pierwszy tę myśl poruszył i który jeżeli proponował opłaty konsumcyjne obecnie obowiązujące to tylko dla tego, że wówczas nie można było przeprowadzić tej rzeczy w sposób, jaki dziś się nam nasuwa, t. j. wybieranie tego podatku przez organa rządowe. Ale że szanowny wnioskodawca i cały Sejm uważał tę drogę za odpowiedniejszą, nie ulega wątpliwości.

Niejednokrotnie też myśl ta w Sejmie była poruszana, a opinia w Sejmie szła zawsze w tym kierunku, że należy dążyć do tego ideału niejako, t. j. aby opłaty konsumcyjne krajowe razem z rządowymi wybierane były przez organa rządowe. W tym względzie mogę się powołać na historię uchwalenia naszych opłat konsumcyjnych. Myśl została poruszona przez p. Abrahamowicza w roku 1883 przy dyskusji budżetowej. Następnie w roku 1885 jak wicie Panowie natrafiła ona na opozycję, ale mimo to coraz więcej zyskiwała zwolenników w Izbie, a ciekawą jest rzeczą, jak się zapatrywali opo- nenci na całą kwestyę w ciągu owej sesji w r. 1890, kiedy wprowadzenie opłat konsumcyjnych na podstawie wniosku p. Abrahamowicza zostało uchwalone. Dwaj wystąpili przeciw temu opo- nenci, mianowicie pp. Chrzanowski i Fruchtmann i obaj ci postawie proponowali rezolucyę mającą tę treść, że godziliby się najchętniej na całą rzecz, gdyby miała taką formę, jaką właśnie ta sprawa ma przybrać dziś.

P. Chrzanowski wnioskował, że należy wezwać Wydział krajowy, aby porozumiał się z Rządem i Wydziałami krajowymi wszystkich innych krajów, aby opłatę konsumcyjną na jednakowych oprzeć zasadach. To było więc stanowisko, które zupełnie odpowiada dzisiejszemu. Drugie stanowisko było p. Fruchtmanna, który także proponował rezolucyę tego rodzaju, że należy wezwać Rząd,

aby się starał o podwyższenie podatku państwowego od wódki przez ustawę państwową w Wiedniu, tak, aby dochód z tego podwyższenia został rozdzielony pomiędzy kraje w stosunku do konsumcyi każdego kraju. A więc znowu zupełnie podobne stanowisko na jakim dziś Rząd stanął.

Sejm oświadczył się wówczas za wnioskiem p. Abrahamowicza i przyjął opłaty konsumcyjne tak, jak były proponowane, ale z pewnością nie dlatego, że tę drogę uważał za najlepszą, ale dlatego, bo był przekonany, że na innej drodze osiągnąć się rzeczy na razie nie da. Charakterystycznym jest, co powiedział wówczas p. Męciński w czasie debaty polemizując z p. Chrzanowskim (czyta).

„P. Chrzanowski powiada: Byłoby lepiej, żeby się znieść z Rządem, wezwać go, aby się porozumiał ze wszystkimi prowincjami w monarchii i aby wszystkie prowincyje na jednej podstawie uchwały pobór takiego podatku konsumcyjnego. Ależ to jest pobożne życzenie, byłoby to coś na kształt Królestwa Bożego na ziemi, aby żądać i spodziewać się zgody 18 krajów austriackich na uchwalenie dobrowolne jednolitej i dla wszystkich stosownej ustawy poborów konsumcyjnych. Wszak każda z prowincyj ma odrębne miejscowe warunki, inne potrzeby, stosunki i t. d.“

To, co było pobożnym życzeniem, daj Boże, aby się stało obecnie faktem.

Jeżeli jednakże przedłożenie to odpowiada życzeniom Izby, muszę skonstatować, że tylko w pewnej części a nie w zupełności. Sejm szedł bowiem dalej i życzył sobie, aby w podobny sposób przez organa rządowe był wybierany także dodatek do podatku konsumcyjnego od piwa, i aby ten podatek zastąpił dzisiejsze nasze opłaty konsumcyjne. Na razie życzeniom kraju pod tym względem nie mogło się stać zadość i mam to przekonanie, że na dziś koniecznym było ograniczyć rzecz tylko do podatku od wódki.

Wicie Panowie, jak zapatrują się wogóle na całą kwestyę podwyższenia podatku od piwa w rozmaitych krajach koronnych. Bardzo wątpię, by zgoda na tem polu była łatwą. Oprócz tego jest rozmaita wysokość opłat konsumcyjnych od piwa na rzecz poszczególnych krajów, i tutaj tedy doprowadzenie do jednolitości jest rzeczą trudną. Kto wie wszakże jaka będzie przyszłość.

Może w przyszłości, gdy poszczególne kraje, które mają opłaty konsumcyjne od piwa, będą wybierać je nadal w sposób dzisiejszy na podstawie wydzierżawiania, jednolitość zapatrywać z czasem się wytworzy i co do podatku od piwa i doprowadzi do podobnej reformy. Dziś jednak rzeczy tych przesądzać nie można.

Główną część mego przemówienia miałem zamiar tej właśnie kwestyi poświęcić, która jest tak wielkiej doniosłości dla funduszków krajowych. Obszernie o innych sprawach mówić bym nie chciał, już z tego powodu, aby nie odwracać zbyt uwagi Wysokiej Izby od tej najważniejszej kwestyi, aby do pewnego stopnia nie utrudniać szybkiego o ile możliwości załatwienia tej sprawy. Jeżeli w poprzednich latach mając zaszczyt przemawiać z tego miejsca do Wysokiej Izby na początku sesyi dotykałem także rozmaitych ważnych i doniosłych spraw dotyczących się administracyi a w szczególności spraw szkolnych, to niech mi wolno będzie w tym wypadku od tąpić od tego zwyczaj — nie dlatego wszakże, jakobym zmienił przekonanie i znajdował, że w ten sposób nie należy przemawiać. Przeciwnie mam to przekonanie, że jest rzeczą bardzo odpowiednią, aby na początku sesyi był podany niejako rodzaj exposé ze strony naczelnika rządu krajowego co do ważniejszych spraw administracyjnych, które są bądź w toku, bądź były załatwiane w przeciągu roku zeszłego. Dziś jednak mam to przekonanie, że Panowie wobec tak krótkiego czasu woleliby się zajmować sprawami tylko bardzo nagłemi. Dlatego pozwólcie mi Panowie odstąpić od tego zwyczaju, którego się trzymałem w latach zeszłych: odstąpić tylko chwilowo, bo jak się zbierzemy później, to będę korzystał z każdej sposobności, aby o sprawach szkolnych i innych administracyjnych w tej Izbie mówić.

Muszę to podnieść, że stanowisko namiestnika, jeżeli nie jest zarazem komisarzem rządowym, jest o tyle nieprzyjemnem, że zwykle wtedy dopiero zabiera głos jak się zanosi na coś nieprzyjemnego. Otóż dlatego bardzo chętnie chcę i w tych wypadkach, gdzie jeszcze tego niema, przemawiać. Pozwólcie tedy jak w poprzednich latach o sprawach administracyjnych obszerniej pomówić — ale dopiero jak się zbierzemy po odroczeniu. Z podanego powyżej powodu nie znajdujecie Panowie na swoich pulpach sprawozdań Rady szkolnej krajowej, które zostaną przedłożone później.

O jednej jednak sprawie chcę pomówić obszerniej, a mianowicie o klęskach elementarnych, które dotknęły nasz kraj w tym roku i o pomocy państwowej w tym względzie.

Jak Panowie wiecie, tego lata całkiem niespodziewanie klęska powodzi dotknęła znaczną ilość powiatów w Galicyi, najsilniej powiaty południowo wschodnie należące do południowego dorzecza Dniestru. Szczęśliwie się rzeczy złożyły, iż pewien dość znaczny zasób subwencyi na rok zeszły zatrzymany „na czarną godzinę“ wskutek smutnych nie-

stety doświadczeń, że w lecie są częste wy-lewy, mógł być użyty na natychmiastową pomoc dla okolic dotkniętych powodzią. Kwota ta stosunkowo znaczna, wynosiła 112 tysięcy koron i natychmiast została rozdzielona pomiędzy powiaty dotknięte klęską. Naturalnie pomoc ta była niewystarczającą i tylko mogła przynieść ulgę chwilową. Z tego powodu starałem się w jak najszybszym czasie przedłożyć sprawozdanie do Wiednia z dokładnym stanem rzeczy i usilnie poprzeć żądanie znacznej pomocy z funduszków państwowych.

Przyznaję, że cały kraj, postowie, komitet obywatelski, który się zawiązał i który pracował z wielkim poświęceniem, jak naj-usilniej tę sprawę poparł i doprowadzoną ona została do relatywnie bardzo szczęśliwego rezultatu, pomoc bowiem Państwa jak Panowie wiecie, była bardzo znaczna, gdyż wynosi 2,750.000 koron. Natychmiast kazałem sobie przedłożyć sprawozdania ze wszystkich powiatów co do najodpowiedniejszego rozdziału tej kwoty. Sprawozdania starostw zostały ułożone w porozumieniu z Radami powiatowemi.

Trzymaliśmy się co do rozdziału pomocy tak samo jak w latach poprzednich tej zasady, że najodpowiedniejszym sposobem użycia pomocy jest wprowadzenie ogólnyżytek przynoszących robót publicznych, przy których uboga ludność znajduje zarobek, a które zarazem trwałą korzyść całej okolicy przynoszą. W tym wypadku właśnie o tyle bardziej było to odpowiednem, ponieważ roboty te publiczne właśnie w okolicach dotkniętych powodzią niejako same przez się się narzucały, nastąpiły bowiem tak znaczne przerwy w komunikacyi, że przedewszystkiem te przerwy usunąć i poprawę komunikacyi przeprowadzić należało.

Prócz tego tam, gdzie to było rzeczą konieczną, udzielało się także zapomóg w środkach żywności i zapomogi na zasiewy. Może być, że na wyżywienie będzie potrzeba także udzielać ludności w niektórych okolicach pomocy w ciągu zimy, a z pewnością będzie trzeba w wielu okolicach dać zapomogi na zasiewy na wiosnę. Wobec tego, że czas na przeprowadzenie robót publicznych w jesieni nie był dość znaczny, ażeby w okolicach dotkniętych powodzią można było bardzo znaczną ilość robót przeprowadzić, przeto nie cała suma została wydana, tylko relatywnie mniejsza jej część. Wydano bowiem w lecie kwotę 112.000 koron, a obecnie 798.000 koron, bardzo więc znaczna suma pozostaje jeszcze do rozdzielenia na rok przyszły i będzie użyta bądź na drogi, bądź inne środki komunikacyjne lub na inne roboty publiczne i na zasiewy.

Że w tym względzie władze postępują z całą sumiennością i obiektywnością i kierują się jedynie interesem ludności, to się samo przez się rozumie i zdaje mi się, że prawie jest nie potrzebne zapewniać Panów o tem. Niestety całkiem ultra — opozycyjne niektóre głosy odzywały się z pewnemi wątpliwościami pod tym względem. Ja z mego stanowiska tylko to mogę powieścić, że tylko ubolewać można nad tymi głosami, (Brawa), bo widać jak tym, którzy je podają do wiadomości publicznej, trudno jest uwierzyć, że można się najprostszą, najzwyklejszą w świecie uczciwością kierować. (Brawa i oklaski). Mnie było to Bogu dzięki zawsze łatwo kierować się zasadami prostej uczciwości i mam to przekonanie, że i moim podwładnym urzędnikom także wcale to trudnem nie będzie. (Brawa i oklaski).

Zresztą tak w tym wypadku jak i we wszystkich innych zależeć mi będzie bardzo na tem, żeby administracyjni urzędnicy nie tylko znali potrzeby ludności, nie tylko starali się przynieść jej ulgę, ale zarazem aby w ciągłej styczności pozostawali z tą ludnością i, ażeby ludność w szczególności uboga wiejska, która w tak wielu trudnych sprawach nie umie sama sobie poradzić, znalazła zawsze u władz administracyjnych opiekę i odpowiednią pomoc. (Oklaski).

Temi zasadami zawsze mam zamiar się kierować i niemniej także dążyć do tego, ażeby we wszelkich sporach czy socyalnych, czy narodowościowych (niestety mamy ich tak wiele) Władze dążyły ile możności do złagodzenia sporów, do ułatwienia pewnej harmonii i zgody, której rzeczywiście w naszym kraju potrzeba koniecznie. (Brawa).

Pozwólcie Panowie, że na tych niewielu uwagach skończę i przedstawię Panom dobrego znajomego Panów hr. Łosia jako komisarza rządowego. Niech mi będzie wolno zwrócić uwagę Panów na jedną okoliczność, że jest to jedenasta sesya, podczas której hr. Łoś będzie komisarzem rządowym w tym Sejmie. (Oklaski).

Panowie wiecie, że jubileusz się obchodzi wszędzie (wesołość), więc chciałbym zwrócić uwagę Panów i na ten rodzaj jubileuszu. Nie jest moją rzeczą podnosić tu zasługi hr. Łosia jako komisarza rządowego, ale zdaje mi się, że umiał on sobie zjednać sympatje tej Wysokiej Izby i to bez względu na partye i stronnictwa. (Brawa i oklaski).

Marszałek. Brak nam wszystkim (Poślowie powstają) Szanowni Panowie członka tej Wysokiej Izby, któregośmy wszyscy szanowali i cenili i którego wielu z nas otaczało szczerą przyjaźnią, brak ś. p. Alfreda Steckiego. Był to żywot spokojny i cichy ziemianina pol-

kiego, gotowego jednak do usług i pracy w każdej sprawie publicznej, do której wnosił dobrą wolę, obiektywność, ofiarność i wykształcenie.

Cześć niech będzie jego pamięci!

Sądzę, że przechowamy w sercach naszych serdeczne o nim na zawsze wspomnienie.

Panowie już powstaniem daliście wyraz tym uczuciom, a protokół naszych obrad przechowa wyraz ten w aktach.

Udzieliłem urlop p. Gołuchowskiemu na jeden dzień, p. Rotterowi na jeden dzień, p. Milewskiemu na trzy dni, p. Jordanowi na pięć dni, p. Cieleckiemu na trzy dni.

Prezes akademii p. hr. Tarnowski zapowiedział, że na najbliższe trzy dni nie może przybyć. Zarazem zapowiedział administratorem dycecyji tarnowskiej, że z powodu obowiązkowych zajęć, w tej chwili na sesyę przybyć nie może.

Proszę p. sekretarza o odczytanie spisu petycyj.

Sekretarz p. Niezabitowski (czyta):

Spis petycyj wniesionych po dzień 18. grudnia 1900.

1. L. s. 31. Marcinkowski Władysław, rewident i Lewartowski br. Aleksander, oficyał rachunkowy Wydziału krajowego przez Wydział krajowy, obaj o nadzwyczajną zaliczkę po 2.000 koron — do kom. budżetowej.
2. L. s. 32. Kułakowski Kazimierz, b. inspicjent gmachu sejmowego p. p. Wereszczyńskiego o jednorazową odprawę — do kom. budżetowej.
3. L. s. 33. Wydział powiatowy w Kamionce strumiłowej przez JE Marszałka kraj. St. hr. Badeniego o odpisanie reszty datku deklarowanego przez Radę pow. na budowę drogi kraj. Lwowsko-Stojanowskiej — do kom. drogowej.
4. L. s. 34. Krobicki Wiktor, rewident rachunkowy Wydziału krajowego p. p. Wereszczyńskiego o subwencyę na kosztą wydawnictwa: „Podręcznika o rachunkowości w gminach wiejskich“ — do kom. budżetowej.
5. L. s. 35. Stowarzyszenie rękodzielników izrael. we Lwowie p. p. Goldmana o subwencyę — do kom. budżetowej.
6. L. s. 36. Towarzystwo Opieki nad Internatem dla ucz. c. k. Seminarjum w Tarnopolu p. p. E. Michałowskiego o zasiłek na spłatę długu zaciągniętego na budowę Internatu — do kom. budżetowej.
7. L. s. 37. Urząd parafialny obrz. łącz. w Wojniłowie p. p. Kl. Dzieduszyckiego o

utworzenie i systemizowanie stacyi parafialnej w Dołhej wojułowskiej — do kom. petycyjnej.

8. L. s. 38. Goltentalowa Wiktorya, wdowa po zastępcy dyrektora kraj. biura kolejowego we Lwowie p. p. Lubomirskiego o zaopatrzenie — do kom. budżetowej.
9. L. s. 39. Towarzystwo „Szkilna pomicz“ w Kołomyi p. p. Zajączkowskiego o subwencję — do kom. budżetowej.
10. L. s. 40. Komitet Zjazdu I. lekarzy okręgowych we Lwowie p. p. Dąbskiego o utworzenie funduszu emerytalnego dla lekarzy okręgowych — do kom. budżetowej.
11. L. s. 41. Nowosad Jan, syn ś. p. byłego stróża przy Wyższym kraj. p. p. Sawczaka o dar z łaski dla małoletniej siostry Stejanii — do kom. budżetowej.
12. L. s. 42. Gmina miasta Krakowa p. p. Weigla w sprawie opodatkowania wyższego od spirytusu — do kom. budżetowej.

Marszałek. Do tej petycji prosił o głos p. Waigel.

Udzielam mu głosu.

P. Weigel. Gmina Krakowa zainteresowana bardzo w kwestyi projektu ustawy o zaprowadzeniu dodatku do państwowego podatku od wódki, nadesłała mi dziś ekspresem bardzo pilną petycję, o której odesłanie do tej komisji, do której projekt przesłano, upraszam, tuszając sobie, że przez wzgląd na argumenta petycji spowoduje się rezolucję, któraby słusznym żądaniom Krakowa odpowiedzieć mogła.

Proszę o odesłanie tej petycji do tej komisji, do której projekt będzie przesłany.

P. sekretarz Stanisław Niezabitowski (czyta dalej ze spisu petycji).

13. L. s. 43. Suchoń Aniela, wdowa po etatowym odźwiernym szpitala św. Łazarza w Krakowie p. t. p. o stałe zaopatrzenie — do kom. budżetowej.
14. L. s. 44. Skibska Marya, wdowa po dyetaryuszu szpitala św. Łazarza w Krakowie p. t. p. o stałe zaopatrzenie — do kom. budżetowej.
15. L. s. 45. Koczyndyk Piotr, emerytowany nauczyciel ludowy we Lwowie p. p. Soleskiego o podwyższenie emerytury — do kom. budżetowej.
16. L. s. 46. Zarząd powszechnych wykładów uniwersyteckich we Lwowie p. p. Pilata o stałą roczną subwencję na urządzenie wykładów na prowincyi — do kom. budżetowej.

17. L. s. 47. Towarzystwo „Biblioteka słuchaczy prawa“ we Lwowie p. t. p. o subwencję — do kom. budżetowej.
18. L. s. 48. Gm Drabinianka pow. Rzeszów p. p. Stanisława Jędrzejowicza o zasiłek na wykończenie budowy murywanej szkoły ludowej — do kom. budżetowej.
19. L. s. 49. Sternalowa Emilia, wdowa po adjunkcie kasowym p. t. p. o dar z łaski — do kom. budżetowej.
20. L. s. 50. Malsburg Karol, prof. kraj. średniej szkoły rolniczej w Czernichowie p. p. Wodzickiego o nadzwyczajną zaliczkę w kwocie 4.400 koron — do kom. budżetowej.
21. L. s. 51. Towarzystwo im T. Kościuszki w Krakowie p. p. Wodzickiego o subwencję 30.000 kor. na budowę pomnika Kościuszki w Krakowie — do kom. budżetowej.
22. L. s. 52. Ruszkowska Helena we Lwowie p. p. Abrahamowicza o subwencję na wyjazd za granicę w celu dalszego kształcenia się w śpiewie — do kom. budżetowej.
23. L. s. 54. Reprezentacya gminy m. Lwowa przez p. Małachowskiego w sprawie zamierzonego podwyższenia kraj. opłat konsumcyjnych od wódki i spirytusu — do kom. budżetowej.

Marszałek. Do tej petycji prosił o głos p. Małackowski. Udzielam mu głosu.

P. Dr. Małachowski. Przyłączam się do wywodów p. Weigla imieniem gminy m. Lwowa i proszę, ażeby analogiczną petycję gminy m. Lwowa, dotyczącą tej ważnej sprawy, odesłano bezzwłocznie do tej komisji, która tą ważną sprawą zajmować się będzie.

Marszałek. To się też stało.

Marszałek. Przystępujemy do porządku dziennego. Punkt

1. Pierwsze czytanie przedłożenia rządowego z projektu ustawy o zaprowadzeniu dodatku do państwowego podatku od wódki.
All. I.

Głos ma sekretarz p. Niezabitowski.

Sekretarz p. Niezabitowski Stanisław.

Wnoszę odesłanie tego przedłożenia do komisji budżetowej i przystąpienie natychmiast do wyboru komisji budżetowej z 23 członków.

Marszałek. Rezprawa otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, rozprawa zamknięta. Kto przyjmuje wniosek na odesłanie przedłożenia tego do komisji budżetowej, zechce rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty. Kto się zgadza z wnio-

skiem na wybór komisji budżetowej z 23 członków, zechce rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty. Punkt

2. Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie statutu król. stoł. miasta Krakowa. **All. 2.**

Sprawozdawca poseł Veyhinger ma głos.

Członek Wydziału p. **Vayhinger.**

Uchwalony na ostatniej sesji statut m. Krakowa nie uzyskał najwyższej sankcyi, z powodów które „ministerstwo spraw wewnętrznych w reskrypcie z dnia 1. września br. Wydziałowi krajowemu zakomunikowało.

Głównym powodem była przeważnie ta okoliczność, iż statut m. Krakowa pomijał prawo wyborcze na podstawie podatku gruntowego, zarobkowego osobisto-dochodowego i rentowego, a ministerstwo spraw wewnętrznych oświadczyło, iż główne zasady prawa wyborczego opierają się na tych pośrednich podatkach.

Po zakomunikowaniu Radzie miejskiej w Krakowie powyższego reskryptu ministerstwa spraw wewnętrznych, Rada miasta Krakowa uchwaliła zmiany we wskazanych kierunkach, a Wydział krajowy przedkłada ponownie uchwalony statut miasta Krakowa Wys. Sejmowi do powzięcia uchwały.

Pod względem formalnym upraszam o odesłanie tego sprawozdania do komisji gminnej, a zarazem wnoszę wybór komisji gminnej z 15 członków.

Marszałek. Rozprawa otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, rozprawa zamknięta. Kto przyjmuje wniosek na odesłanie tego sprawozdania do komisji gminnej, zechce rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty.

Kto się zgadza z wnioskiem na wybór komisji gminnej z 15 członków, zechce rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty. Punkt

3. Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o preliminarzu budżetu funduszu krajowego na rok 1901. **All. 3.**

Sprawozdawca poseł Wereszczyński ma głos.

Członek Wydziału krajowego p. **Wereszczyński.**

Pod względem formalnym wnoszę imieniem Wydziału krajowego na odesłanie tego sprawozdania do komisji budżetowej.

Marszałek. Rozprawa otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, rozprawa zamknięta. Kto przyjmuje ten wniosek, zechce rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty. Punkt

4. Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o prowizoryum budżetowym na I, kwartał 1901. **All. 4.**

Sprawozdawca poseł Wyreszczyński ma głos.

Członek Wydziału krajowego p. **Wereszczyński.**

Pod względem formalnym wnoszę na odesłanie tego sprawozdania do komisji budżetowej.

Zarazem wnoszę, by z powodu krótkiego czasu, który pozostaje do obrad, Wysoka Izba uchwaliła, by komisja budżetowa z pominięciem wszelkich formalności ustnie sprawozdanie w tym przedmiocie na najbliższym posiedzeniu przedstawiła.

Marszałek. Rozprawa otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, rozprawa zamknięta. Kto przyjmuje wniosek na odesłanie sprawozdania do komisji budżetowej z tem, by ustnie na najbliższym posiedzeniu złożyła sprawozdanie, zechce rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty. Następuje punkt

5. Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o zamknięciu rachunków funduszu krajowych za rok 1899. **All. 5.**

Sprawozdawca poseł Wereszczyński ma głos.

Członek Wydziału krajowego p. **Wereszczyński.**

Pod względem formalnym upraszam o odesłanie tego sprawozdania do komisji budżetowej.

Marszałek. Rozprawa otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, rozprawa zamknięta. Kto przyjmuje ten wniosek, zechce rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty. Następuje punkt

6. Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o pomocy dla ludności dotkniętej klęskami elementarnymi w r. 1900. **All. 6.**

Sprawozdawca poseł Onyszkiewicz ma głos.

Członek Wydziału krajowego p. **Onyszkiewicz.**

Pod względem formalnym wnoszę na odesłanie tego sprawozdania do komisji budżetowej z poleceniem zdania sprawy na najbliższym posiedzeniu z pominięciem wszelkich formalności i drukowania sprawozdania.

Marszałek. Rozprawa otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, rozprawa zamknięta. Kto przyjmuje ten wniosek, zechce rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty.

Zanim przejdziemy do dalszego porządku dziennego, muszę zawiadomić, że na porządku dzisiejszego posiedzenia nie jest umieszczone sprawozdanie Wydziału krajowego w sprawie zaciągnięcia pożyczki hipotecznej na dobra

Dublany, ponieważ w chwili drukowania porządku dziennego sprawozdanie to nie było jeszcze ułożone. Na skutek życzenia Wydziału krajowego jestem gotów pierwsze czytanie sprawozdania tego umieścić na porządku dziennym dzisiejszego posiedzenia pod warunkiem, jeżeli nikt z Panów przeciw temu nie ma do zarzucenia.

Zapytuję tedy, czy nie sprzeciwia się ktoś z Panów temu, by pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w sprawie zaciągnięcia pożyczki hipotecznej na dobra Dublany, które nie jest umieszczone na porządku dziennym dzisiejszego posiedzenia, dziś na porządku dziennym umieścić i przystąpić do pierwszego czytania? (Nikt). Gdy nikt się nie sprzeciwia, udzielam głosu p. sprawozdawcy Onyszkiewiczowi.

Członek Wydziału krajowego p. **Onyszkiewicz** (czyta):

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w sprawie zaciągnięcia pożyczki hipotecznej i a dobra Dublany.

Pod względem formalnym wnoszę na odesłanie tego sprawozdania do komisji budżetowej z poleceniem zdania sprawy na najbliższym posiedzeniu z pominięciem drukowania sprawozdania.

Marszałek. Rozprawa otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda rozprawa zamknięta. Kto przyjmuje ten wniosek, zechce rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty. Następuje

Wybór czterech sekretarzy, czterech kwestorów i dwunastu rewidentów.

Wybór komisji budżetowej z 23 członków i Komisji gminnej z 20 członków. Wskutek życzenia posłów zarządzam przerwę na 5 minut.

(Po przerwie).

Przystępujemy do wyborów. Na skrutatorów zapraszam pp. Klemensiewicza, Krzysztofowicza, Kulczyckiego, Schätzla, Milana i Bindera. Proszę panów oddawać kartki. (Po zebraniu kartek przez skrutatorów). Podczas skrutynium przystępujemy do dalszego porządku dziennego. Punkt

9. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Tłumacz na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Sprawozdawca poseł Vayhinger ma głos.

Członek Wydziału krajowego p. **Vayhinger**.

Wysoki Sejmie!

Na podstawie §§. 49 i 50 regulaminu sejmowego zastosował krajowy: Wysoki Sejm raczy zastosować te paragrafy regula-

minowe do kilku przedłożeń Wydziału krajowego, które są natury czysto administracyjnej i niecierpiące zwłoki a mogą być jeszcze w tej sesji załatwione. Więc stawiam wniosek, ażeby co do tych wszystkich drobnych spraw administracyjnych zastosowane były postanowienia skrócone.

Marszałek. R. zprawa otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda rozprawa zamknięta. Kto przyjmuje ten wniosek, zechce rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty.

P. Sprawozdawca ma głos.

Członek Wydziału krajowego p. **Vayhinger** (czyta).

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Tłumacz na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Wysoki Sejmie!

Uchwałą z dnia 17. maja 1898 postanowiła Rada gminna w Tłumaczu zaprowadzić opłaty gminne od napojów spirytusowych, piwa i miodu na przeciąg lat dziesięciu według następującej taryfy:

1. od jednego litra wódki po 5 ct.

2. od jednego litra rumu, araku, rozolisu, likieru, śliwownicy, ponczowej esencji i innych słodzonych napojów spirytusowych po 1 $\frac{1}{2}$ ct.

3. od jednego hektolitra piwa bez względu na gatunek po 1 zł. 20 ct.

4. od jednego litra miodu po 3 ct.

Uchwała powyższa została w gminie należycie ogłoszoną, a przeciw niej nie wniesiono żadnych protestów, Rada powiatowa zaś na posiedzeniu z 19. kwietnia 1899 jednogłośnie zaopiniowała ją przychylnie.

Nadto uchwałą z 2. stycznia 1900 zobowiązała się Rada gminna w Tłumaczu, iż na wypadek, gdyby gmina uzyskała prośzone uprawnienie, przystąpić do wydzierżawienia tego prawa tylko w porozumieniu z dzierżawcą prawa propinacji, względnie z c. k. Dyrekcją galic. funduszu propinacyjnego.

Według przedłożonych budżetów i rachunków stan majątkowy gminy przedstawia się jak następuje:

Budżet na rok 1897.

Dochody	6.759 zł.
Wydatki	10.280 „
	zatem niedobór
	3.521 zł.
pokryty 48% dodatkami gminnymi do podatków,	
Budżet na rok 1898.	

Dochody	8.781 zł.
Wydatki	11.042 „
	niedobór
	2.261 zł.

który pokryto 30% dodatkiem do podatków bezpośrednich, podczas gdy w rzeczywistości potrzebna było 36%.

Budżet na rok 1899.

Dochody	8.959 zł.
Wydatki	13.211 „
	niedobór 4.252 zł.,

który pokryto 430/0 dodatkiem do podatków bezpośrednich, który w rzeczywistości przyniósł mniej o 1.754 zł.

Na rok 1900:

preliminowano: dochodu	19.299 kor.
wydatki gminne 30.178 kor.	
„ szkolne 4.270 „	34.448 „
na pokrycie niedoboru	15.149 kor.
uchwalono nałożyć 490/0 dodatek gminny i 190/0 dodatek szkolny, czyli razem 680/0 od podatków bezpośrednich przypisanych w gminie na r. 1899 w kwocie 22.316 kor.	

Majątek zakładowy gminy składa się z gruntów (pastwisk) wartości 52.000 kor., budynków wartości 18.124 kor., papierów wartościowych nom. wartości 1.234 kor. 46 hel. i praw, a to: targowego z przeciętnym rocznym dochodem 4.072 kor. 72 hel. i prawa polowania rocznie 10 kor.

Stan bierny wykazuje w zaciągniętych pożyczkach i zobowiązaniach kwotę łączną 36.520 kor., w zaległościach zaś na potrzeby szkolne 2.337 kor., a na inne cele 440 kor.

Główny dochód gminy stanowią opłaty targowe i 1000/0 dodatek do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Już sam wykazany wyżej stan obciążenia członków gminy zbyt wysokimi dodatkami i długi gminy, stwierdzają i uzasadniają konieczną potrzebę przyznania gminie prawa poboru opłat komunalnych, względnie potrzebę otwarcia gminie nowego źródła dochodu dla umożliwienia jej zniesienia dotychczasowych dodatków gminnych i pokrycia zwiększających się co roku zwykłych potrzeb gminy.

Zważyć nadto należy, że gmina przystąpić musi do przeprowadzenia tego rodzaju inwestycji, jak budowa rzeźni, uporządkowanie targowicy, bruki, chodniki, sprawienie rekwiżytoń pożarnych i t. p., a do tego wszystkiego gmina nie posiada żadnych środków.

C. k. Dyrekcyja gal. funduszu propinacyjnego w odezwie z 25 marca 1900 l. 1582 sprzeciwiła się udzieleniu gminie m. Tłumacza prawa poboru proszonych opłat, a to z powodu, że zdaniem Dyrekcyi zwyczajne wydatki gminy pokryte są jej dochodami i nałożonymi dodatkami do podatków, które nawet nie przenoszą 500/0; że dalej równowaga finansowa gminy może być łatwo i bez nowych źródeł dochodu utrzymana a to nawet i w tym wypadku, gdyby gmina w latach przyszłych ponosić miała wydatki nieprzewidziane, gdyż obecny preliminarz obejmuje

dość znaczne wydatki, które się albo wcale nie powtórzą, albo tylko w części, tak, że przyszłe preliminarze winny wykazywać oszczędności, które w danym razie na nieprzewidziane wydatki będą mogły być użyte, wreszcie, że przez nadanie gminie proszonego prawa i wobec projektowanego nowego obciążenia spirytusu, fundusz propinacyjny byłby narażony na straty.

Z uwagi wszakże na przytoczone wyżej daty budżetów i rachunków gminy, stwierdzających w każdym razie stały wzrost zwykłych potrzeb gminy i zbyt wysokie obciążenie dodatkami, z uwagi dając, że podstawa podatkowa do wymiaru dodatków gminnych zmniejszyła się z powodu uwolnienia podatku osobisto-dochodowego od wszelkich dodatków, wreszcie, iż dążyć należy do udzielenia gminie możliwości zniesienia dodatków a nie zniewalać jej do ich podwyższenia, sądzi Wydział krajowy, że interes żywotny gminy winien iść przed względami na interes funduszu propinacyjnego i dlatego wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić dołączony projekt ustawy:

Ustawa

z dnia 190 . . o zezwoleniu gminie Tłumacz na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojemu Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

Art. I.

Gminie miasteczka Tłumacz zezwala się na pobieranie przez lat dziesięć, począwszy od r. 1901 opłat gminnych od niżej poszczególnionych napojów spirytusowych, piwa i miodu w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych, według następującej taryfy:

1. od jednego litra alkoholu, podług 100 stopniowego alkoholometra po 10 hal.,
2. od jednego litra rumu, araku, rozolisu, likieru, śliwownicy, ponczowej esencji i innych słodzonych napojów, po 3 hal.,
3. od jednego hektolitra piwa, bez względu na gatunek, po 2 kor. 40 hal.,
4. od jednego litra miodu, po 6 hal.

Art. II.

Do uiszczania powyższych opłat obowiązani są wszyscy ci, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumpcji miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Tłumacza.

Art. IV.

Te opłaty ciążą tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy i nie można obciążać niemi produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej wolną jest wódka w tych wszystkich wypadkach, w których według drugiej części cesarskiego rozporządzenia z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 wolną jest ona od podatku konsumcyjnego.

Art. VI.

Blizsze postanowienia co do poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Marszałek. Rozprawa ogólna otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda rozprawa ogólna zamknięta przystępujemy do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej ustawy en bloc.

Marszałek. Jest wniosek przyjęcia tej ustawy en bloc. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty. Kto przyjmuje tę ustawę en bloc, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęta.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Marszałek. Jest wniosek przystąpienia do trzeciego czytania bez czytania. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość.) Wniosek jest przyjęty. Kto przyjmuje tę ustawę w trzecim czytaniu bez czytania, zechce rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęta. Następuje punkt

10. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Kołaczyce (pow. Jasło) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiszniaku i t. p.

Sprawozdawca p. Vayhinger ma głos.

Członek Wydziału krajowego p. Vayhinger (czyta).

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Kołaczyce (pow. Jasło) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiszniaku i t. p.

Wysoki Sejmie!

Uchwałą z dnia 19. sierpnia 1899 postanowiła Rada gminna w Kołaczycach zaprowadzić opłaty gminne od napojów spiry-

tusowych, piwa, miodu, wiszniaku, maliniaku i t. p. na przeciąg 10 lat według następującej taryfy:

1. od jednego litra stustopniowej wódki 8 ct.

2. od jednego litra rumu, araku, rozolu, likieru, ponczowej esencji, śliwownicy i innych podobnych słodzonych napojów, a razem wiszniaku i maliniaku, po 5 ct.,

3. od jednego litra miodu po 5 ct.,

4. od jednego hektolitra piwa, bez względu na gatunek, po 1 zł. 20 ct.

Uchwałą powyższa została w gminie należycie ogłoszoną, a przeciw niej nie wniesiono żadnego protestu.

Rada powiatowa w Jasle zatwierdziła jednogłośnie tę uchwałę na posiedzeniu z d. 8. listopada 1899.

Celem zaprowadzenia rzeczonych opłat jest uzyskanie funduszów na pokrycie kosztów niezbędnych inwestycji, które gmina w najbliższym czasie będzie musiała przeprowadzić, względnie zaś uzyskanie stałego źródła dochodu na opłatę rat annuitetowych zaciągniętych mającej pożyczki inwestycyjnej.

Jak świadczą przedłożone wykazy i kosztorysy uchwalonych robót inwestycyjnych, czekają gminę następujące wydatki:

Rozszerzenie budynku szkolnego	
kosztem	4.000 kor.
budowa rzeźni	6.000 "
budowa strażnicy pożarnej	2.500 "
urządzenie targowicy i zakupno gruntu	1.000 "
udział konkurencyjny gminy w kosztach budowy kościoła parafialnego	5.600 "
budowa chodników	3.600 "
budowa kanałów	2.800 "

Uskutecznienie tych inwestycji zawisło od zaprowadzenia nowego źródła dochodu, gmina bowiem nie posiada żadnych funduszów na opędzenie tak znacznych wydatków.

Według inwentarzy i budżetów z trzech ostatnich lat stosunki majątkowe gminy przedstawiają się jak następuje:

W r. 1898 wynosiły preliminowane dochody własne	6.222 zł. 14 ct.
wydatki	6.790 „ — "
niedobór	467 zł. 86 ct.
pokryty 28 ⁰ / ₀ dodatkiem do podatków bezpośrednich;	
w r. 1899 dochody własne	6.031 zł. 52 ct.
wydatki	6.843 „ 59 "
niedobór	812 zł. 07 ct.

pokryty 44⁰/₀ dodatkiem do podatków bezpośrednich;

na r. 1900 preliminowano

dochody	19.791 kor 66 hal.
wydatki	21.369 „ 87 „
niedobór	1.578 kor. 21 hal.

mający się pokryć 480/0 dodatkiem do podatków bezpośrednich.

W porównaniu z ubiegłymi latami wzrosły w r. 1900 dochody i wydatki pomiędzy innymi o 3.500 złr. czyli 7.000 koron, a to z powodu, że gmina zamierza przystąpić już w bieżącym roku do budowy rzeźni i na ten cel wstawiła do budżetu walutę uzyskać się mającej pożyczki w wysokości kosztorysem przewidzianej.

Na własne dochody gminy składają się; procenta od obligacyj gminnych przedstawiających nominalną wartość 35.000 złr. czyli 70.000 kor., dalej dochody z lasu gminnego obejmującego przeszło 220 morgów, tudzież czynsze z domów gminnych wartających około 9.000 zł. czyli 18.000 koron i czynsze z dzierżawy gruntów gminnych; prócz tego pobiera gmina dość znaczne stosunkowo dochody z targowicy i 850/0 dodatek do podatku konsumcyjnego od wina.

Mimo wszakże, iż gmina posiada swój własny majątek, nie jest w stanie o własnych siłach przeprowadzić choćby najmniej kosztownej inwestycji.

Z zestawienia dochodów i wydatków okazuje się, że gmina w zwykłych warunkach spotrzebowuje na bieżące potrzeby cały dochód ze swojego majątku, a nadto zmuszona jest na pokrycie niedoborów nakładać stosunkowo bardzo wysokie dodatki gminne do podatków bezpośrednich, które przeciętnie dochodzą do 1.800 zł. czyli 3.600 koron. Ta stosunkowo słaba siła podatkowa dowodnie wskazuje, że na to źródło dochodu gmina zupełnie liczyć nie może; nałożenie bowiem choćby bardzo wysokich dodatków — prócz niemożliwego obciążenia kontrybuentów — nie odniosłoby żadnego rezultatu.

Próba zatem gminy o przyznanie jej prawa do pobierania rzeczonych opłat jest zupełnie uzasadnioną, z tem jedynie zastrzeżeniem, iż wysokość opłaty od słodzonych napojów spirytusowych musi być zniżoną do granic oznaczonych w rozporządzeniu ministerjalnym z r. 1891.

C. k. Dyrekcya galicyjskiego funduszu propinacyjnego, której prośbę tę Wydział krajowy przesłał do zaopiniowania, oświadczyła w swej odezwie z 30. kwietnia 1900 l. 2.222, że zgadza się na udzielenie gminie proszonego zezwolenia przynajmniej, że gmina wykazała istotną potrzebę niezwykłych wydatków, którychby zwykłymi dochodami pokryć nie mogła.

Wydział krajowy zauważa przytem, że Rada gminna uchwałą z dnia 14. lutego 1900

zobowiązała się do wydzierżawienia przynajmniej mającego prawa poboru opłat, tylko za poprzedniem porozumieniem się z dzierżawcą prawa propinacji względnie z c. k. Dyrekcją funduszu propinacyjnego, a uchwała ta znajduje się w aktach Wydziału krajowego.

Uznając przeto w zupełności potrzebę zezwolenia gminie na pobór proszonych opłat, Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić dołączony projekt ustawy.

Ustawa

z dnia 190 . . o zezwoleniu gminie Kołaczyce (pow Jasło) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu itp.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielk. Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Kołaczyce zezwala się pobierać przez lat 10 od r. 1901 począwszy opłatę gminną od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych, według następującej taryfy:

1. od jednego litrostopnia alkoholu dającego się oznaczyć słustopniowym alkoholem po 16 groszy, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 16 kor.

2. od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, jako to: rozolisów, likierów, ponczowej esencji, rumu, araku, koniaku, śliwowicy itp. bez względu na ilość zawartego alkoholu po 3 grosze, czyli od jednego hektolitra tych napojów po 3 kor.

3. od jednego hektolitra piwa po 2 kor. 40 groszy,

4. od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku itp. po 10 kor.

Art. II.

Do uiszczania powyższej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcji miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy na własny użytek, czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Kołaczyce.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcji miejscowej w obrębie gminy; nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których — po myśli §. 6 ustawy z 17. lipca 1899. Dz. u. p. Nr. 120. Cz. II. (uwolnienia) — wolną

jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Blizsze postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Marszałek Rozprawa ogólna otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda rozprawa ogólna zamknięta. Przystępujemy do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej ustawy en bloc.

Marszałek. Jest wniosek przyjęcia tej ustawy en bloc. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty. Kto przyjmuje tę ustawę en bloc raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęta.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Marszałek. Jest wniosek przystąpienia do trzeciego czytania bez czytania. Kto się z tym wnioskiem zgadza raczy rękę podnieść. (Większość). Wniosek jest przyjęty. Kto przyjmuje tę ustawę w trzecim czytaniu bez czytania, zechce rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęta. Następuje punkt

11. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie miasteczka Rudki na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Sprawozdawca poseł Vayhinger ma głos.

Członek Wydziału krajowego p. Vayhinger (czyta):

Sprawozdanie

Wydziału kraj. w przedmiocie zezwolenia gminie miasteczka Rudki na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu.

Wysoki Sejmie!

Uchwałą z dnia 12 czerwca 1899 postanowiła Rada gminna miasteczka Rudki zaprowadzić opłatę gminną od napojów spirytusowych, piwa, miodu i maliniaku na przeciąg dziesięciu lat według następującej taryfy:

1. od jednego litra napojów spirytusowych, których stopień alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem 8 ct.

2. od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, jak rozolisów, likierów, ponczowej esencji, rumu, araku, koniaku i t. p. bez względu na ilość zawartego w nich alkoholu po 1.5 ct.

3) od jednego hektolitra piwa bez względu na gatunek 1 zł. 20 ct.

4) od jednego litra miodu i maliniaku po 5 ct.

Uchwała ta została w gminie należycie ogłoszoną, a przeciw niej nie wniesiono żadnego protestu.

Rada powiatowa w Rudkach zatwierdziła powyższą uchwałę na posiedzeniu z dnia 16 grudnia 1899.

Celem zaprowadzenia rzeczonych opłat jest uzyskanie funduszu na w przeprowadzenie rozmaitych niezbędnych inwestycji, których rychłego skutecznego domagają się nadto władze rządowe, jak tego dowodzą przedłożone liczne reskrypta ck. Starostwa w Rudkach przynagające gminę do szybszego rozpoczęcia robót inwestycyjnych.

Wszelako bez uzyskania nowego źródła dochodów gmina nie byłaby w stanie uczynić zadość wszystkim czekającym ją obowiązkom, stosunki bowiem finansowe gminy są tego rodzaju, że o pokryciu kosztów zamierzonych i nakazanych inwestycji przy zwykłych dochodach a nawet podwyższeniem dodatków gminnych do podatków bezpośrednich i mowy być nie może.

Do najbardziej niecierpiących zwłoki inwestycji należą: wybrukowanie rynku, mierzącego bardzo znaczną przestrzeń, budowa dwóch kanałów, uporządkowanie czterech ulic i dwóch placów, wykopanie i obudowanie czterech studzien;

Koszta tych inwestycji wynoszą według kosztorysów przeszło 14.000 zł. prócz tego czekają gminę inne stałe wydatki, jak: utrzymanie weterynarza miejskiego i instruktora straży pożarnej, pomnożenie funkcjonaryszów policji gminnej i t. p.

Stan majątkowy gminy przedstawia się według przedłożonych budżetów i inwentarzy następująco:

Gmina nie posiada żadnego majątku, a dochody własne jakie pobiera, pochodzą z zakładów gminnych, jak rzeźnia, targowica, jatki, stragany, i t. p. i z dodatku konsumcyjnego od mięsa i wina. Dochody te wszelako nie wystarczają na opędzenie zwyczajnych nawet potrzeb gminy, a gmina zmuszoną jest coroczny niedobór pokrywać znacznymi dodatkami do podatków i tak w r. 1898 wynosiły:

dochody 4.409 zł.

wydatki 5.496 „

niedobór 1.045 zł. pokryty

30% dodatkiem;

w roku 1899:

dochody 5.123 zł.

wydatki 6.168 „

niedobór 1.045 zł. pokryty

również 30% dodatkiem;

na rok 1900 preliminowano :

dochody	6.487 zł.
wydatki	7.281 „

niedobór 794 zł. który ma być pokryty 25% dodatkiem do podatków bezpośrednich.

Przeciętna siła podatkowa gminy wynosi 3.500 zł.

Z powyższego okazuje się, że znaczne nawet podwyższenie dodatków nie przyniosłoby pożądanego rezultatu a byłoby nadto i niedopuszczalnym w obec tego, że gmina musi również w najbliższym czasie przystąpić do rozszerzenia budynku szkolnego według planów i kosztorysów Radzie szkolnej krajowej już przedłożonych a na pokrycie kosztów tej budowy obliczonych na 4.329 zł, będzie zmuszoną przez kilka lat osobno nakładać 40% dodatek. Tak więc prośba gminy o zezwolenie na zaprowadzenie rzeczonych opłat jest zupełnie uzasadnioną.

C. k. Dyrekcyja galic. funduszu propinacyjnego uznając potrzebę wspomnianych wyżej inwestycji i niemożność pokrycia kosztów tych inwestycji zwykłymi dochodami zgodziła się w odezwie swej z 1 czerwca 1900 l. 2.485 na udzielenie gminie zezwolenia do poboru proszonych opłat z zastrzeżeniem, że gmina, co do sposobu zabezpieczenia tych opłat, względnie co do połączenia dzierżawy tych opłat z dzierżawą prawa propinacji, będzie obowiązana porozumieć się z c. k. Dyrekcyją funduszu propinacyjnego.

Temu życzeniu Dyrekcyi już stało się zadość. Rada gminna bowiem na posiedzeniu z 4 grudnia 1899 zobowiązała się na wypadek przyznania gminie prawa poboru tych opłat, wydzierżawić je tylko za poprzednim porozumieniem się z c. k. Dyrekcyją galic. funduszu propinacyjnego.

Odnośna deklaracyja przechowaną jest w aktach Wydziału kraj.

Wydział kraj. przeto wnosi :

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy.

Ustawa

z dnia o zezwoleniu gminie m. Rudki na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu i t. p.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje :

Art. I.

Gminie miasteczka Rudki zezwala się pobierać przez lat dziesięć, od r. 1901 począwszy, opłatę gminną od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy :

1. od jednego litrostopnia alkoholu dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 16 groszy, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 16 koron ;

2. od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, jako to : rozolisów, likierów, ponczowej esencji, rumu, araku, koniaku i t. p bez względu na ilość zawartego w tych napojach alkoholu po 3 grosze, czyli od jednego hektolitra tych napojów po 3 korony ;

3. od jednego hektolitra piwa po 2 korony i 40 groszy.

4. od jednego hektolitra miodu, maliniaku po 10 koron.

Art. II.

Do uiszczania powyższej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. 1. poszczególnione dla konsumpcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy na własny użytek, czy na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Rudki.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można ni obciążać produkcji, ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6 ustawy z 17, lipca 1899 Dz. u. p. Nr. 120. (Część II. o uwolnieniach) wolną jest ona od państwowej opłaty konsumpcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem kraj.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Marszałek. Rozprawa ogólna otwarta. Czy żąda kto głosu ? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda rozprawa zamknięta. Przystępujemy do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej ustawy en bloc.

Marszałek. Jest wniosek przyjęcia tej ustawy en bloc.

Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty. Kto przyjmuje tę ustawę en bloc raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęta.

Sekretarz p. **Niezabitowski**. Wnoszę przyjęcie tej ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Marszałek. Jest wniosek przystąpienia do trzeciego czytania bez czytania. Kto się z tym wnioskiem zgadza zechce rękę podnieść. (Większość). Wniosek jest przyjęty. Kto przyjmuje tę ustawę w trzecim czytaniu bez czytania, zechce rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęta.

Następuje punkt 12. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Chodorów na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Sprawozdawca poseł **Vayhinger** ma głos.

Członek Wydziału krajowego sprawozdawca p. **Vayhinger** (czyta):

Sprawozdanie

Wydział krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie m. Chodorów na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Wysoki Sejmie!

Uchwałą powziętą dnia 2 maja 1899 postanowiła Rada gminna w Chodorowie zaprowadzić opłaty gminne od napojów spirytusowych, piwa i miodu na przeciąg lat dziesięciu według następującej taryfy:

1. od jednego litrostopnia alkoholu dającego się oznaczyć 100 stopniowym alkoholometrem po 5 ct., czyli od hektolitra stu stopniowego alkoholu po 5 zł.

2. od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych jako to: rosolisów, likierów, rumu, araku i t. d. po 1-5 centa, czyli od jednego hektolitra tych napojów po 1 zł. 50 ct.

3. od jednego hektolitra piwa po 1 zł 20 ct.

4. od jednego hektolitra miodu po 3 zł. w. a.

Uchwałą powyższa została w gminie należycie ogłoszona, a przeciw niej nie wniesiono na ręce Zwierzchności gminnej w w ustawowym terminie żadnego protestu. Rada powiatowa w Bóbrce na posiedzeniu z 29 stycznia 1900 zatwierdziła wspomnianą uchwałę Rady gminnej jednogłośnie.

Zaprowadzeniem rzeczonych opłat zamierza gmina uzyskać fundusz przeznaczony na amortyzację pożyczki zaciągniętej się mającej na niezbędne, podług opinii władz dotychczasowych roboty około wybrukowania bagietego rynku, placów i uporządkowania ulic,

a które to roboty podług dołączonego do aktów planu i kosztorysu około 30.000 zł kosztować będą.

Według budżetów gminy z trzech lat lat ostatnich stan funduszu gminy przedstawia się, jak następuje:

W roku 1898 wynosiły:

dochody 3.465 zł.
wydatki:

a) administracyjne 2.086 zł.

b) szkolne 778 „ 3.584 „

niedobór 118 zł.

pokryty 4% dodatkiem do podatków bezpośrednich wynoszących 3.078 zł.

W roku 1899:

dochody 3.343 zł.

wydatki:

a) administracyjne 3.495 zł.

b) szkolne 455 „ 3.950 „

niedobór 607 zł.

pokryty 20% dodatkiem do podatków.

W roku 1900:

dochody 5.498 K.

wydatki:

a) administracyjne 4.562 K.

b) szkolne 909 „ 6.471 „

niedobór 977 K.

pokryty 12% dodatkiem do podatków bezpośrednich, chociaż niedobór ten wymagał 16% dodatku, gmina bowiem przyjęła za podstawę mylną sumę podatków 8.200 kor. zamiast 6.150 kor.

Majątek zakładowy gminy składa się z 27 morgów gruntu stanowiącego place, drogi, ulice i pastwisko, pozostawione do bezpłatnego użytku członków gminy.

Budynki nie przynoszą żadnego dochodu.

Głównym dochodem gminy jest 40% dodatek do podatku konsumcyjnego od mięsa przynoszący rocznie 1.400 kor., czynsz dzierżawy kopytkowego 2.820 kor., tudzież z targowego 920 kor.

C. k. Dyrekcyja gal. funduszu propinacyjnego w odezwie swej z 27 marca b. r. l. 1.541 oświadczyła się za uwzględnieniem prośby gminy, żądała jednak tylko wyraźnej zmiany uchwały Rady gminnej Chodorowa z 2 maja 1899 o ile nią postanowiono, że w razie uzyskania zezwolenia na pobór prószonych opłat, prawo to w drodze publicznej licytacji najwyższy czynsz ofiarującemu wydzierżawionem zostanie i powzięcie nowej uchwały, która by się wyraźnie zobowiązała nie wydzierżawiać powyższego prawa inaczej jak tylko za zgodnym porozumieniem się z c. k. Dyrekcyją fund. prop., względnie z dzierżawcą prawa propinacji.

Rada gminna m. Chodorowa uczyniła też zadość powyższemu żądaniu uchwałą z 13 listopada b. r.

Ponieważ wybrukowanie bagnistego rynku i uporządkowanie placów, dróg i ulic gminnych uznane zostało przez władze kompetentne za rzecz koniecznie potrzebną, ze względów sanitarnych i komunikacji publicznej, gmina zaś nie ma środków na tego rodzaju cele, prócz możliwości nakładania dodatków, czem zbyt osłabiłaby siłę podatkową członków, przeto uznając w zupełności potrzebę zezwolenia gminie na pobór proszonych opłat, Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić dołączony projekt ustawy.

Ustawa

z dnia 190 o zezwoleniu gminie m. Chodorów na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa miodu i t. p.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkim Księstwem Krakowskim postanawiam co następuje:

Art. I.

Gminie miasteczka Chodorów zezwala się pobierać przez lat dziesięć, od r. 1901 począwszy opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrobianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1. od jednego litrostopnia alkoholu dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 10 hal., czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 10 koron;

2. od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych jako to: rosolisów, likierów, rumu, araku koniaku, i t. p. bez względu na ilość zawartego w tych napojach alkoholu, po 3 hal., czyli od jednego hektolitra tych napojów po 3 kor.

3. od jednego hektolitra piwa po 2 korony 40 h.

4. od jednego hektolitra miodu po 6 koron.

Art. II.

Do uiszczania powyższych opłat obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I. poszczególnione dla konsumpcji miejscowej wyrabiają lub sprowadzają czy na własny użytek, czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Chodorów.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumpcji miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli § 6. ust. z 17 lipca 1899 Dz. ust. p. nr. 120, Cz. II. wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej,

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem kraj.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Marszałek. Rozprawa ogólna otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, rozprawa zamknięta. Przystępujemy do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej ustawy en bloc.

Marszałek. Jest wniosek przyjęcia tej ustawy en bloc. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty. Kto przyjmuje tę ustawę en bloc, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęta.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Marszałek. Jest wniosek przystąpienia do trzeciego czytania bez czytania. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość). Wniosek jest przyjęty. Kto przyjmuje tę ustawę w trzecim czytaniu bez czytania, zechce rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęta.

Następuje punt 13

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Tartaków na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku, maliniaku i t. d.

Sprawozdawca poseł Vayhinger ma głos.

Członek Wydziału kraj. p. Vayhinger (czyta):

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie m. Tartaków na pobór opłat gminnych, od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku i t. d.

Wysoki Sejmie!

Uchwałą z dnia 10 marca 1900 postanowiła Rada gminna m. Tartakowa zaprowadzić opłaty gminne od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku, maliniaku i t. d. na przeciąg lat pięciu, według następującej taryfy:

1. od jednego litrostopnia napojów spirytusowych, których stopień alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem, po 16 hal., czyli od hektolitra 100° alkoholu 16 kor.

2. od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, bez względu na ilość zawartego alkoholu, jak araku, rumu, koniaku, esencji ponczowej, likieru, rosolisu i t. p. po 3 hal., czyli od jednego hektolitra 3 kor.

3. od jednego hektolitra piwa bez względu na gatunek po 2 kor. 40 hal.

4. od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, dereniaku i maliniaku i t. d. po 10 koron.

Uchwała ta została w gminie należycie ogłoszoną, a przeciw niej nie wniesiono żadnego protestu.

Rada powiatowa na posiedzeniu z 18 września zatwierdziła powyższą uchwałę Rady gminnej.

Gmina domaga się zaprowadzenia rzeczonych opłat, celem uzyskania funduszków na wywiercenie 3 studzien, sprawienie rekwizytów pożarnych, urządzenie rzeźni gminnej i t. p. inwestycji, wreszcie na spłatę pożyczek, zaciągniętych na sumę około 3.000 koron.

Według budżetów gminy z trzech lat ostatnich, stan funduszków gminy przedstawia się, jak następuje:

W r. 1898 wynosiły :

dochody 427 zł.

wydatki :

a) administracyjne 992 zł,

b) szkolne 213 „ 1 205 „

niedobór 778 zł.

pokryty 76% dodatkiem do podatków bezpośrednich wynoszących 814 zł.

W r. 1899 :

dochody 428 zł.

wydatki :

a) administracyjne 800 zł.

b) szkolne 104 „ 904 „

niedobór 476 zł.

pokryty 56% dodatkiem do podatków bezpośrednich.

W r. 1900:

dochody 1.156 K.

wydatki :

a) administracyjne 1.920 K.

b) szkolne 276 „ 2.196 „

niedobór 1.040 K.

pokryty 56% dodatkiem do podatków bezpośrednich.

Majątku nieruchomego nie posiada gmina, a głównym jej dochodem jest 35% doda-

tek gminny do podatku konsumcyjnego od mięsa, przynoszący rocznie około 500 zł.

Główne źródło pokrycia potrzeb gminy stanowią zatem dodatki do podatków bezpośrednich, wobec znacznej jednak ich dotychczasowej wysokości i ubóstwa gminy dalsze podwyższanie tych dodatków jest niemożliwe.

C. k. Dyrekcyja gal. funduszu propinacyjnego odezwała z 22 listopada b. r. l. 5.834 oświadczyła się za udzieleniem gminie zezwolenia na pobór proszonych opłat, a Rada gminna w Tartakowie na posiedzeniu z 10 lutego b. r. zgodnie z życzeniem c. k. Dyrekcyi, zobowiązała się wydzierżawić przyznać się mające prawo poboru opłat, tylko za poprzedniem porozumieniem się z dzierżawcą prawa propinacji, względnie z c. k. Dyrekcyą galicyjskiego funduszu propinacyjnego.

Uznając przeto w zupełności potrzebę zezwolenia gminie na pobór proszonych opłat, Wydział kraj. wnosi :

Wysoki Sejm raczy uchwalić dołączony projekt ustawy.

Ustawa

z dnia 190, o zezwoleniu gminie m. Tartaków, pow. Sokal, na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu wiśniaku etc.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje :

Art. I.

Gminie miasteczka Tartaków zezwala się pobierać przez lat pięć od roku 1901 poczynawszy opłatę gminną od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych, według następującej taryfy:

1. od jednego litrostopnia alkoholu dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 16 hal., czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 16 koron;

2. od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, jako to: rozolisów, likierów, ponczowej esencji, rumu, araku, koniaku i t. p. bez względu na ilość zawartego w tych napojach alkoholu po 3 hal., czyli od jednego hektolitra tych napojów po 3 korony;

3. od jednego hektolitra piwa po 2 kor. 40 hal.

4. od jednego hektolitra miodu, wiśniaku i maliniaku i t. d. po 10 kor.

Art. II.

Do uiszczania powyższej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I.

poszczególne dla konsumpcji miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy też na własny użytek, czy na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Tartaków.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcji miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji, ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolna wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6 ustawy z 17 lipca 1899 Dz. u. p. nr. 120, Cz. II. wolną jest ona od opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem kraj.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Marszałek. Rozprawa ogólna otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, rozprawa ogólna zamknięta. Przystępujemy do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej ustawy en bloc.

Marszałek. Jest wniosek przyjęcia tej ustawy en bloc. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty. Kto przyjmuje tę ustawę en bloc, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęta.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Marszałek. Jest wniosek przystąpienia do trzeciego czytania bez czytania. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość). Wniosek jest przyjęty. Kto przyjmuje tę ustawę w trzecim czytaniu bez czytania, zechce rękę podnieść. (Większość.) Jest przyjęta.

Z kolei następuje punkt 14.

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Lutcza na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku i t. p.

Sprawozdawca członek Wydziału kraj. poseł Vayhinger ma głos.

Sprawozdawca członek Wydziału kraj. p. Vayhinger (czyta).

Wysoki Sejmie!

Uchwałą z dnia 1. października 1898 postanowiła Rada gminna w Lutczy zaprowadzić opłatę gminną od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku, maliniaku itd. na przeciąg dziesięciu lat według następującej taryfy:

1. od jednego litrostopnia alkoholu dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 8 ct., czyli od 1 hektolitra stustopniowego alkoholu po 8 złr.;

2. od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, jako to: rozolisów, likierów, ponczowej esencji, rumu, araku, koniaku i t. d., bez względu na ilość zawartego alkoholu po 1.5 ct., czyli od jednego hektolitra tych napojów po 1 zł. 50 ct.

3. od jednego hektolitra piwa po 1 zł. 20 ct.;

4. od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku itp. po 5 zł.

Uchwała powyższa została w gminie należycie ogłoszona, a przeciw niej nie wniesiono żadnego protestu.

Rada powiatowa w Rzeszowie na posiedzeniu z dnia 16. stycznia 1899 postanowiła poprzeć tę petycję gminy.

Zaprowadzenia rzeczonych opłat gmina domaga się celem uzyskania funduszków na pokrycie rat amortyzacyjnych pożyczek, zaciągniętych na budowę szkoły i na restaurację kościoła i budynków plebańskich. Według budżetów gminy z trzech lat ostatnich stan funduszków gminy przedstawia się jak następuje:

W r. 1898 wynosiły:	
dochody	100 zł.
wydatki:	
a) administracyjne	459 zł.
b) szkolne	877 „
c) parafialne	67 „ 1.403 „

niedobór 1.303 zł.
pokryty 58% dodatkiem do podatków bezpośrednich, wynoszących 2.016 zł.

W r. 1899:	
dochody	67 zł.
wydatki:	
a) administracyjne	287 zł.
b) szkolne	960 „
c) parafialne	420 „ 1.667 „

niedobór 1.600 zł.
pokryty 80% dodatkiem do podatków bezpośrednich.

W r. 1900:	
dochody	77 zł.
wydatki:	
a) administracyjne	333 zł.
b) szkolne	1.575 „
c) parafialne	217 „ 2.125 zł.
niedobór	2.048 zł.

pokryty 104% dodatkiem do podatków bezpośrednich, z czego 80% dodatków szkolnych.

Wedle inwentarza majątki za r. 1898, posiada gmina tylko parcelę grunt. 27⁰² (sążni) i cmentarz, w papierach wartościowych 1.600 zł., od czego procent obraca na wydatki gminne.

Z powyższego okazuje się, że główne źródło pokrycia potrzeb gminy stanowią tylko dodatki do podatków bezpośrednich.

C. k. Dyrekcya funduszu propinacyjnego w odezwie swej z dnia 31 marca b. r. oświadczyła się przeciw uwzględnieniu prośby, gminy przedewszystkiem dlatego, że jest zasadniczo przeciwną przyznawaniu gminom wiejskim tego rodzaju prawa poboru opłat a nadto z tego względu, że zdaniem Dyrekcji budżety gminne nie wykazują nieodzownej potrzeby wprowadzania rzeczonych opłat.

Jak to jednak już wyżej przedstawiono gmina przeciążona jest aż nazbyt wielkimi dodatkami gminnymi, a wysokość ta spowodowaną została przedewszystkiem budową szkoły, na co gmina zaciągnęła dwie pożyczki na 6.000 koron i nie pokryła jeszcze dotąd wydatków na budowę rzeczoną w kwocie około 3.300 kor. Nadto przystąpić ma gmina do restauracji kościoła, na co zbiera osobne składki.

Gdy zaś spłata pożyczek i zobowiązań gminy potrwa co najmniej lat dziesięć i gdy wręcz wykluczoną jest rzeczą, ażeby gmina mogła bez zupełnego zniszczenia siły podatkowej nakładać przez lat dziesięć tak wysokie dodatki, przeto Wydział kraj. w zupełności popiera jej petycję o przyznanie jej prawa poboru proszonych opłat.

Wydział kraj. zauważa przytem, że Rada gminna w Lutczy na posiedzeniu z dnia 14. kwietnia 1900 powzięła uchwałę, mocą której zobowiązała się w razie przyznania jej proszonego prawa poboru opłat, wydzierżawić je tylko za poprzednim porozumieniem się z dzierżawcą prawa propinacji, względnie z c. k. Dyrekcją funduszu propinacyjnego.

Wydział kraj. przeto wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić dołączony projekt ustawy.

Ustawa

z dnia zezwalająca gminie Lutcza, pow. Strzyżów (Rzeszów), na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku, maliniaku i t. d.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

Art. I.

Gminie Lutcza zezwala się pobierać przez lat dziesięć od r. 1901 począwszy, opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych, lub w jej obrębie wprowadzanych i w niej zużywanych, według następującej taryfy:

1. od jednego litrostopnia alkoholu dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 16 hal., czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 16 kor.

2. od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, jako to: rozolisów, likierów, rumu, ponczowej esencji, araku, koniaku itp. bez względu na ilość zawartego w tych napojach alkoholu po 3 h., czyli od jednego hektolitra tych napojów po 3 korony.

3. od jednego hektolitra piwa po 2 korony 40 hal.

4. od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku i t. d. po 10 kor.

Art. II.

Do uiszczania powyższej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I. poszczególnione dla konsumpcji miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy na własny użytek, czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Lutcza.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcji miejscowej w obrębie gminy; nie można nią obciążać produkcji, ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ust. z 17 lipca 1899 nr. 120 Dz. u. p. Cz. II. wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Blizsze postanowienia co do poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem kraj.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Marszałek. Rozprawa ogólna otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, rozprawa ogólna zamknięta. Przystępujemy do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej ustawy en bloc.

Marszałek. Jest wniosek przyjęcia tej ustawy en bloc. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość).

Jest przyjęty. Kto przyjmuje tę ustawę en bloc, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęta.

Sekretarz p. **Niezabitowski**. Wnoszę przyjęcie tej ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Marszałek. Jest wniosek przystąpienia do trzeciego czytania bez czytania. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość). Wniosek jest przyjęty. Kto przyjmuje tę ustawę w trzecim czytaniu bez czytania, raczy rękę podnieść. (Większość).

Ustawa jest przyjętą w trzecim czytaniu.

Z kolei następuje punkt

15. Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Komarnie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Wereszycy w Komarnie.

Sprawozdawca członek Wydziału kraj. p. **Chamiec** ma głos.

Sprawozdawca członek Wydziału kraj. p. **Chamiec** (czyta):

Wysoki Sejmie!

Na drodze powiatowej z Komarna do Rumna znajduje się most na rzece Wereszycy w mieście Komarnie będący własnością każdego właściciela dóbr komarniańskich, który na mocy koncesyi rządowej nadanej na czas nieograniczony pobierał i pobiera opłaty mytnicze od tego mostu według taryfy klasy pierwszej.

Orzeczeniem z dnia 17. lipca 1900 r. l. 55.737, c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym nie uznało tego uprawnienia mytniczego za przywilej nadany jako regale przed wejściem w życie ustawy drogowej z 1866 r., wobec czego koncesya mytnicza po myśli §. 9. ustawy drogowej z 5. lipca 1897 r. dz. u. p, Nr. 43. gaśnie z końcem 1900 roku.

Właściciel dóbr komarniańskich odniósł się do Wydziału krajowego o wyjednanie koncesyi na lat pięć uprawniającej do poboru myta mostowego od mostu na rzece Wereszycy w Komarnie.

Wydział powiatowy w Rudkach, na podstawie przeprowadzonego komisyjnego badania na miejscu, stwierdza, że most ten zbudowany z drzewa dębowego kosztem 16.000 koron ma długości 29 m., szerokości 8 m.

Koszta budowy poniósł skarb komarniański, wydatki połączone z naprawą i utrzymaniem mostu wynoszą rocznie około 450 koron, spodziewany zaś dochód z myta obliczony jest na 1.000 koron i służyć ma na pokrycie onych wydatków i oprocentowanie kapitału wydanego na budowę mostu.

Według zgodnego oświadczenia się Wydziału powiatowego i c. k. Starostwa most ten dla celów komunikacji publicznej jest nieodzownie potrzebny.

Wobec takiego stanu rzeczy Wydział krajowy oświadcza się za udzieleniem obszarowi dworskiemu w Komarnie koncesyi na lat pięć do pobierania myta od mostu na rzece Wereszycy w Komarnie wedle taryfy klasy I-ej przepisanej dla dróg krajowych.

Na podstawie powyższego wyводу Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy powziąć załączoną /- uchwałę.

Uchwała

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Komarnie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Wereszycy w Komarnie.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się obszarowi dworskiemu w Komarnie prawo do pobierania myta od mostu na rzece Wereszycy w Komarnie pod warunkiem utrzymania przedmiotu omyconego własnym kosztem w dobrym stanie z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38. ust. 12. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43. w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia, za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu - omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo obszaru dworskiego w Komarnie.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) halerze;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) halerze;

c) od każdej sztuki bydła, pędzonego drobnego 1 (jeden) halerz.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub zmniejszeniu tejże.

Marszałek. Rozprawa ogólna roztwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu

nie żąda, rozprawa ogólna zamknięta. Przystępujemy do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej uchwały en bloc.

Marszałek. Jest wniosek przyjęcia tej uchwały en bloc. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty. Kto przyjmuje tę uchwałę en bloc, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęta.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Marszałek. Jest wniosek przystąpienia do trzeciego czytania bez czytania. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość). Wniosek jest przyjęty. Kto przyjmuje tę uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania, zechce rękę podnieść. (Większość).

Uchwała jest przyjętą w trzecim czytaniu.

Zanim przystąpimy do dalszego porządku dziennego, proszę p. Klemensiewicza, ażeby zdał sprawę z wyborów.

Sprawozdawca p. Klemensiewicz. Wynik skrutynium jest następujący: Na sekretarzy głosów oddano 88, absolutna większość 45. Sekretarzami wybrani jednogłośnie pp.: Karatnicki, Niezabitowski Stanisław, Potocki Andrzej, Urbański.

Na kwestorów oddano również tyle głosów. Wybrani zos ali pp.: Korytowski, Michalski, Torosiewicz Emil, Wachmanin.

Na rewidentów głosowało 88, absolutna większość 45. Wybrani rewidentami pp.: Data, Dzieduszycki Klemens, Goldman, Klemensiewicz, Merunowicz, Niebyłowicz, Olpiński, Rudrof, Siemiginowski, Szeliski, Zajączkowski.

Wybrano zatem tylko 11 rewidentów.

Na komisję budżetową oddano 88 głosów, absolutna większość 45.

Wybrani jednogłośnie członkami komisji budżetowej pp.: Abrahamowicz, Badeni Kazimierz, Barwiński, Biliński, Dunajewski, Goldman, Jędrzejowicz Stanisław, Jordan, Karatnicki, Kozłowski, Lubomirski, Niezabitowski Stanisław, Paszkowski, Potoczek, Potocki Andrzej, Romanowicz, Scipio, Skrzyński Adam, Skałkowski, Zagórski, Zajączkowski.

Natomiast wybrani 62 głosami p. Małachowski, a 58-ma p. Milewski. P. Rotter otrzymał 22 głosów, reszta rozstrzelona.

Na komisję gminną oddano głosów 88, absolutna większość 45. Wybrani jednogłośnie członkami komisji gminnej pp.: Bojko, Brunicki, Dzieduszycki Wojciech, Fruchtmann, Górski, Hupka, Jabłoński, Jaworski Apolinary, Kulczycki, Michałowski Józef, Merunowicz, Pilat, Stadnicki, Torosiewicz Mikołaj, Zaleski.

Marszałek. Wymienieni zatem Panowie zostali wybrani.

Proszę wybranych przed chwilą komisji budżetowej i gminnej, ażeby się zechcieli natychmiast ukonstytuować w sali I. i V. i podały mi wynik tego ukonstytuowania. Przystępujemy do dalszego porządku dziennego.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia Radzie powiatowej w Tarnowie prawa od pobierania myta na drodze powiatowej Tarnów-Tuchów-Gromnik i na drodze powiatowej Tarnów-Czyżów.

Sprawozdawca członek Wydziału kraj. p. Chamiec ma głos.

Sprawozdawca członek Wydziału kraj. p. Chamiec (czyta):

Wysoki Sejmie!

Ustawą z dnia 12. lipca 1870 r. dz. u. kr. Nr. 63. i Nr. 68. udzielone zostało Radzie powiatowej tarnowskiej na czas nieograniczony prawo poboru myta drogowo-mostowego. — 1) Na drodze powiatowej Tarnów-Tuchów-Gromnik, na trzech stacyach: w Tarnowcu, Tuchowie i Siedliskach — 2) drogowego, na drodze powiatowej Tarnowsko-Czyżowskiej.

Gdy według postanowienia §. 9. ust. 7. ustawy drog. z d. 5. lipca 1897 r. dz. u. kr. Nr. 43. wszelkie dotychczasowe prawo do poboru myta, nadane bez terminu na czas nieograniczony, ustanie z końcem 1900 r. jeżeli nie będzie odnowione w drodze ustawodawstwa krajowego, przeto Rada pow. tarnowska, uchwałą z dnia 16. czerwca 1900 r. postanowiła postarać się o odnowienie dotychczasowych koncesyj.

Długość drogi pow. Tarnów-Gromnik wynosi 27-74 klm., szerokość 6—8 m. w koronie; znajduje się na niej 72 mostów o długości 231 m. Przeciętny roczny dochód z myta w sześcioleciu od 1894—1899 roku wynosił 6.571 kor. 74 h., przeciętny roczny koszt jej utrzymania 9.294 kor. 12 h. tak, że przewyżka rocznych kosztów utrzymania ponad dochód roczny z myta wynosiła 2.722 kor. 38 h. — Długość drogi pow. Tarnów-Żabno-Czyżów w pow. tarnowskim wynosi 14-6 klm., szerokość w koronie 4-5 do 9 m., znajduje się na niej 25 mostów o łącznej długości 25 m. Przeciętny roczny dochód z myta w sześcioleciu od 1894—1899 r. wynosił 6.631 kor. 54 h., przeciętne roczne koszta utrzymania 5.821 kor. 40 h.

C. k. Starostwo stwierdziło, że obie pomienione drogi znajdują się w dobrym stanie i są nadal potrzebne dla celów komunikacji publicznej.

Wobec tego, iż pobór myta na pomienionych drogach odbywa się nieprzerwanie od

lat trzydziestu, a warunki, z powodu których omycenie nastąpiło istnieją i obecnie, przeto Wydział krajowy oświadcza się za udzieleniem dalszej koncesyi na tych samych warunkach, jak dotychczasowe i uprasza:

Wysoki Sejm raczy powziąć poniżej zamieszczoną uchwałę.

Uchwała

o udzieleniu Radzie powiatowej w Tarnowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drogach powiat. Tarnów - Tuchów - Gromnik i Tarnów - Grybów.

Art. I.

Radzie powiatowej w Tarnowie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Tarnów-Tuchów-Gromnik i na drodze powiatowej Tarnów-Czyżów pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

I. Na drodze powiatowej Tarnów-Tuchów-Gromnik:

1. na stacyi w Tarnowcu (drogowe):

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

2. na stacyi w Tuchowie (drogowo-motowe):

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 12 (dwanaście) h.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 6 (sześć) h.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 3 (trzy) h.

3. na stacyi w Siedliskach (drogowe):

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

II. Na drodze powiatowej Tarnów-Czyżów, na stacyi Klikowa:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnię do drobnego.

Od bydła niesionego lub wieszonego wozem, nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które są i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o znizeniu tejże.

Marszałek. Rozprawa ogólna otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, rozprawa ogólna zamknięta. Przystępujemy do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej uchwały en bloc.

Marszałek. Jest wniosek przyjęcia tej uchwały en bloc. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty. Kto przyjmuje tę uchwałę en bloc, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęta.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Marszałek. Jest wniosek przystąpienia do trzeciego czytania bez czytania. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość). Wniosek jest przyjęty. Kto przyjmuje tę uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania, zechce rękę podnieść. (Większość).

Uchwała jest przyjęta w trzecim czytaniu.

Z kolei następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia Radzie powiatowej w Tarnowie prawa do pobierania myta na drodze powiatowej Tarnowsko-Zakliczyńskiej.

Sprawozdawca członek Wydziału kraj. poseł Chamiec ma głos.

Sprawozdawca członek Wydziału kraj. p. Chamiec (czyta):

Wysoki Sejmie!

Najwyższem postanowieniem z dnia 21. grudnia 1883 dz. u. kr. Nr. 16. z 1884 r. zatwierdzoną została uchwała Sejmu krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Tarnowie prawa do pobierania myta na drodze powiatowej Tarnowsko-Zakliczyńskiej na przeciąg lat pięciu.

Jakkolwiek koncesya ta zgąsła w roku 1889, Wydział powiatowy pobierał i pobiera

dalej opłaty mytnicze bez koncesyi i dopiero w tym roku Rada powiatowa w Tarnowie uchwałą z dnia 16. czerwca 1900 r. postanowiła poczynić staranie o odnowienie wyż wspomnianej koncesyi.

Długość drogi powiatowej Tarnowsko-Zakliczyńskiej wynosi 7.901 klm., szerokość 6 m. w koronie, zaś dalsza część tej drogi na przestrzeni 13.941 klm. jest drogą gminną I. klasy.

Droga powiatowa zbudowaną została kosztem 19.333 złr. 15 ct. w czasie od 1880 do 1882 r. przy udziale funduszu krajowego i subwencji ze skarbu Państwa. Na drodze znajduje się 20 mostów w łącznej długości 24.7 m. — Przeciętny roczny dochód z myta pobieranego na stacyi w Rzuchowie w sześcioleciu od 1894 do 1899 r. wynosił 1.500 kor. 96 gr., zaś przeciętny roczny koszt jej utrzymania 3.402 kor. 50 gr., zatem nadwyżka roczna kosztów utrzymania drogi ponad dochód z myta wynosi 1.901 kor. 54 gr., którą pokrywa fundusz powiatowy.

C. k. Starostwo stwierdziło, że pomieniona droga znajduje się w dobrym stanie i jest nadal potrzebną dla celów komunikacyi publicznej.

Wobec tych danych Wydział krajowy oświadcza się za udzieleniem Radzie powiatowej w Tarnowie koncesyi na lat pięć do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Tarnowsko - Zakliczyńskiej z zastosowaniem dotychczasowego wymiaru taryfy klasy I-ej.

Na tej podstawie Wydział krajowy uprasza:

Wysoki Sejm raczy powziąć załączoną uchwałą.

Uchwała

o udzieleniu Radzie powiatowej w Tarnowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Tarnowsko-Zakliczyńskiej na stacyi w Rzuchowie.

Art. I.

Radzie powiatowej w Tarnowie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Tarnowsko-Zakliczyńskiej na stacyi w Rzuchowie pod warunkiem utrzymania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3. ustawy drogowej z d. 5 lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) hal.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) hal.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) hal.

Konie, woły, krowy, mułv. osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnię do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o znizeniu teje.

Marszałek. Rozprawa ogólna otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gaj nikt głosu nie żąda, rozprawa ogólna zamknięta. Przystępujemy do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej uchwały en bloc.

Marszałek. Jest wniosek przyjęcia tej uchwały en bloc. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty. Kto przyjmuje tę uchwałę en bloc, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęta.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Marszałek. Jest wniosek przystąpienia do trzeciego czytania bez czytania. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość). Wniosek jest przyjęty. Kto przyjmuje tę uchwałę w trzeciem czytaniu bez czytania, zechce rękę podnieść. (Większość). Uchwała jest przyjęta w trzeciem czytaniu. Z kolei następuje

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Pilźnie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozów na rzece Wisłoce pod Przeczycą i pod Błazkową.

Sprawozdawca członek Wydziału kraj. poseł Chamiec, ma głos.

Sprawozdawca członek Wydziału kraj. p. Chamiec (czyta):

Wysoki Sejmie!

Wydział powiatowy w Pilźnie utrzymuje na rzece Wisłoce dwa przewozy celem umożliwienia komunikacyi na drogach gminnych I. klasy między gminami Przeczycą i Zawadka, oraz gminami Błazkowa i Klecie, a mianowicie:

1. prom na linii drucianej pod Przeczycą, którego urządzenie wraz z tamami zjazdowymi wyniosło 3.200 kor.,

2. prom zwykły pod Błażkową zbudowany kosztem 1.250 kor.

Koszta utrzymania tych promów wyniosą rocznie 200 kor. i 60 kor., zaś spodziewane dochody z myta obliczone są na 160 kor., względnie 40 kor. — Szerokość rzeki Wisłoki pod Przeczycą wynosi 84 m., pod Błażkową 80 m. — Rada powiatowa uchwałą z dnia 20. sierpnia 1900 r. postanowiła postawić poczynić kroki celem wyjednania koncesyi do poboru opłat mytniczych od pomienionych przewozów.

W obec tych danych, Wydział krajowy oświadcza się za przyznaniem Radzie powiatowej w Pilźnie na lat 5 koncesyi do pobierania myta od dwóch przewozów na rzece Wisłocie pod Przeczycą i pod Błażkową, z zastosowaniem po myśli ustawy z dnia 25. grudnia 1871 r. D. u. kr. Nr. 28 ex 872 tariffy klasy III. niższej odpowiednio do wniosku Rady powiatowej.

Na podstawie powyższego wyводу Wydział krajowy wnosi: Wysoki Sejm raczy powziąć załączoną uchwałę.

Uchwała

o udzieleniu Radzie powiatowej w Pilźnie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozów przez rzekę Wisłokę pod Przeczycą i Błażkową.

Art. I.

Radzie powiatowej w Pilźnie nadaje się na lat 5 od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta od dwóch przewozów przez rzekę Wisłokę a to pod Przeczycą i pod Błażkową, pod warunkiem utrzymania przedmiotów omyconych w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14 i 35 ust. 3 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy przy każdym przewozie podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 10 (dziesięć) h.,

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.,

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.,

d) od jednej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę przy zaprzęgu i wierzchem jadącego 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o niżeniu tejże.

Marszałek. Rozprawa ogólna otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, rozprawa ogólna zamknięta. Przystępujemy do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej uchwały en bloc.

Marszałek. Jest wniosek przyjęcia tej uchwały en bloc. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty. Kto przyjmuje tę uchwałę en bloc, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęta.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Marszałek. Jest wniosek przystąpienia do trzeciego czytania bez czytania. Kto się z tym wnioskiem zgadza raczy rękę podnieść. (Większość). Wniosek jest przyjęty. Kto przyjmuje tę uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania, zechce rękę podnieść. (Większość). Uchwała jest przyjęta w trzecim czytaniu. Z kolei następuje.

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Krystynopolu koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Bug w Krystynopolu.

Sprawozdawca członek Wydziału kraj. poseł **Chamiec**, ma głos.

Sprawozdawca członek Wydziału kraj. poseł **Chamiec**: (czyta).

Wysoki Sejmie!

Obszar dworski w Krystynopolu, na mocy koncesyi rządowej nadanej na czas nieograniczony pobiera opłaty mytnicze od przewozu przez rzekę Bug w Krystynopolu. — Gdy c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym, orzeczeniem z dnia 23. lipca 1900 l. 55.741 nie uznało tego uprawnienia mytniczego za przywilej nadany jako regale w znaczeniu przepisu §. 9. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 13, przeto koncesya dotychczasowa gaśnie z końcem 1900 roku.

Obszar dworski w Krystynopolu wniósł wobec tego prośbę o wyjednanie nowej koncesyi w drodze ustawodawstwa krajowego.

Ze sprawozdania Wydziału powiatowego w Sokalu okazuje się, że pomieniony przewóz stanowi ważną komunikację między Krystynopolem a licznymi wsiami położonemi na

prawym brzegu rzeki Bug. Do przewożenia służy prom na linie drucianej zbudowany kosztem 2.600 koron. Koszta utrzymania promu wynoszą rocznie 500 koron, amortyzacja roczna promu i liny drucianej, obliczona na trwałość dziesięcioletnią 260 koron, podatki 200 koron. Dochód z myta we własnym zarządzie wynosił w przecięciu dziesięcioletnim 1600 koron rocznie.

Szerokość rzeki Bugu w Krystynopolu wynosi 30 metrów.

C. k. Starostwo w Sokalu rozporządzeniem z dnia 12. marca 1900 r. l. 5.552 stwierdziło, że prom znajduje się w dobrym stanie i że nadal dla celów komunikacji publicznej jest potrzebny.

Rada powiatowa w Sokalu uchwałą z dnia 18. września 1900 r. uznała konieczną potrzebę istnienia tego promu i poparła prośbę o udzielenie koncesji mytniczej.

Wobec tych danych Wydział krajowy oświadcza się za omycieniem przewozu przez rzekę Bug w Krystynopolu na przeciąg lat pięciu z zastosowaniem taryfy klasy I przyjętej dla dróg krajowych.

Na podstawie powyższego wyводу Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy powziąć załączoną uchwałę.

Uchwała

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Krystynopolu koncesji na pobór opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Bug w Krystynopolu.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się obszarowi dworskiemu w Krystynopolu prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Bug w Krystynopolu pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w § 38 ust. 12 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43 w razie niedopełnienia tego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo obszaru dworskiego w Krystynopolu.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) hal,;

b. od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) hal,;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) hal,;

d) od jednej osoby, wyjąwszy woźnicę przy zaprzęgu i wierzchem jadącego. 2 (dwa) halerze.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta owce, kozy i świnię do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o znizeniu tejże.

Marszałek. Rozprawa ogólna otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, rozprawa ogólna zamknięta. Przystępujemy do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. **Niezabitowski.** Wnoszę przyjęcie tej uchwały en bloc.

Marszałek. Jest wniosek przyjęcia tej uchwały en bloc. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty. Kto przyjmuje tę uchwałę en bloc, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęta.

Sekretarz p. **Niezabitowski.** Wnoszę przyjęcie tej uchwały, w trzecim czytaniu bez czytania.

Marszałek. Jest wniosek przystąpienia do trzeciego czytania bez czytania. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość). Wniosek jest przyjęty. Kto przyjmuje tę uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania, zechce rękę podnieść. (Większość). Uchwała jest przyjęta w trzecim czytaniu.

Z kolei następuje.

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Rozdole koncesji do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr pod Brzeziną.

Sprawozdawca członek Wydziału kraj. poseł **Chamiec**, ma głos.

Sprawozdawca członek Wydziału kraj. p. **Chamiec** (czyta):

Wysoki Sejmie!

Właściciel dóbr rozdolskich utrzymuje od najdawniejszych czasów przewóz promem przez rzekę Dniestr między Brzeziną a Demenką, na publicznej drodze komunikacyjnej z Żydaczowa do Rozwadowa i na mocy dawnego przywileju rządowego pobierania opłaty mytniczej.

C. k. Namiestnictwo reskryptem z 14. lipca 1900 l. 13.332 orzekło w porozumieniu z Wydziałem krajowym, iż zgłoszone do rewizji uprawnienie do poboru tego myta nie jest

przywilejem nadanym jako regale przed wejściem w życie ustawy drogowej z r. 1866 wobec czego po myśli postanowienia §. 9. ustawy drogowej z 5. lipca 1897 r. Dz. u. k. Nr. 43 prawo do poboru tego myta zgąśnie z końcem 1900 roku.

Z tego powodu wniósł właściciel dóbr rozdolskich, hr. Karol Lanckoroński i właściciel promu na Dniestrze pod Brzeziną prośbę do Wydziału krajowego o wyjednanie w drodze ustawodawstwa krajowego koncesyi na lat pięć do pobierania opłat mytniczych na rzecz utrzymywania tego przewozu.

Szerokość Dniestru pod Brzeziną, przy normalnym stanie wody, wynosi 52 m. Prom długości 13 m., szerokości 6 m.; zaopatrzony w stalową linę i czółno ratunkowe kosztował 1000 koron; koszta utrzymania i naprawy promu wynoszą rocznie około 300 kor., zaś dochód roczny z opłat mytniczych wynosił w ostatnich latach przecięciowo rocznie 900 kor. i służył na pokrycie wyżej pomienionych wydatków, a w części na wynagrodzenie za dworskie ogrody i budynek dworski dodawany do tego promu.

Rozporządzeniem byłego gubernium z 15. października 1846 l. 59.313 zatwierdzony został pobór opłat mytniczych według taryfy II. klasy. Wydział powiatowy popiera usilnie wniesione podanie, zaznacza przy tem, że prom na Dniestrze pod Brzeziną stanowi łącznik komunikacyjny na drodze powiatowej Żydaczów-Rozwadów, ważnej pod względem ekonomicznym i strategicznym i jest tak dalece potrzebnym, iż w razie odmówienia koncesyi na pobór myta Reprezentacja powiatu byłaby zniewoloną przystąpić do nader kosztownej budowy mostu.

Wobec tego Wydział krajowy oświadcza się za udzieleniem obszarowi dworskiemu w Rozdole koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr pod Brzeziną, z zastosowaniem po myśli ustawy z dnia 25. grudnia 1871 r. Dz. u. kr. Nr. 18 ex 1872 taryfy klasy II. obowiązującej na drogach krajowych.

Na podstawie powyższego wyводу Wydział krajowy wnosi Wysoki Sejm raczy po wziąć załączoną uchwałę.

Uchwała

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Rozdole koncesyi na pobór opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr pod Brzeziną.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się obszarowi dworskiemu w Rozdole prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Dniestr pod

Brzeziną pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38 ust. 12 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43 w razie niedopełnienia tego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo obszaru dworskiego w Rozdole.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy podług następującego wymiaru :

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) hal.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) hal.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) hal.;

d) od jednej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę przy zaprzęgu i wierzchem jadących, 4 (cztery) hal.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości. Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o znizeniu teje.

Marszałek. Rozprawa ogólna otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, roz, rawa ogólna zamknięta. Przystępujemy do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej uchwały en bloc.

Marszałek. Jest wniosek przyjęcia tej uchwały en bloc Kto się z tym wnioskiem zgadza, rączy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty. Kto przyjmuje tę uchwałę en bloc, rączy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęta.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Marszałek. Jest wniosek przystąpienia do trzeciego czytania bez odczytania. Kto się z tym wnioskiem zgadza, rączy rękę podnieść. (Większość). Wniosek jest przyjęty. Kto przyjmuje tę uchwałę w trzeciem czytaniu bez czytania, zechce rękę podnieść. (Większość). Uchwała jest przyjęta, w trzeciem czytaniu.

Z kolei następuje.

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu gminie Kaczorowy, powiatu jasielskiego, koncesyi do pobierania opłat mytnicznych od przewozu przez rzekę Wisłokę w Kaczorowach.

Sprawozdawca członek Wydziału kraj. poseł Chamiec, ma głos.

Sprawozdawca członek Wydziału kraj. p. Chamiec (czyta):

Wysoki Sejmie!

Gmina Kaczorowy, powiatu jasielskiego utrzymuje dwa promy na rzece Wisłoce, zbudowane kosztem 220 koron i koncesyonowane przez c. k. Starostwo, w miejscu, w którym Wisłoka przecina drogę gminną z Jasła do Kaczorowów wiodącą.

Przewóz ten utrzymuje gmina własnym kosztem, a korzystają z niego bezpłatnie sąsiednie gminy. Celem ulżenia sobie ciężaru utrzymywania przewozu, uprasza gmina Kaczorowy o udzielenie koncesyi na lat 5 do pobierania opłat mytnicznych od tego przewozu.

Wydział powiatowy, po przeprowadzonym dochodzeniu na miejscu, stwierdza, że szerokość rzeki Wisłoki w normalnym stanie w owym miejscu wynosi 39 metrów, że roczne koszta utrzymania przewozu wynoszą około 300 koron, dochody zaś z myta obliczone zostały na 200 koron.

Rada powiatowa uchwałą z dnia 19. maja 1900 r. postanowiła poprzeć petycję gminy Kaczorowy o udzielenie koncesyi na pobór myta.

Wobec tych danych Wydział krajowy oświadcza się za udzieleniem gminie Kaczorowy koncesyi do pobierania opłat mytnicznych od przewozu przez rzekę Wisłokę, z zastosowaniem po myśli ustawy z dnia 25. grudnia 1871 Dz. u. kr. Nr. 18 z r. 1872 taryfy klasy II.

Na podstawie powyższego wyводу Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy powziąć załączoną uchwałę.

Uchwała

o udzieleniu gminie Kaczorowy koncesyi na pobór opłat mytnicznych od przewozu przez rzekę Wisłokę w Kaczorowach.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się gminie Kaczorowy powiatu Jasielskiego prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Wisłokę w Kaczorowach pod warunkiem utrzymania przedmiotu omyconego w dobrym stanie, własnym kosztem, z zastrzeżeniem że analogicznie do postanowień zawartych w §.

38 ust. 12 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43, w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia, za zgodą politycznej władzy powiatowej, przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo gminy Kaczorowy.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy wedle następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) hal.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) hal.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) hal.;

d) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę przy zaprzęgu i wierzchem jadącego 4 (cztery) hal.

Mieszkańcy i bydło gminy Kaczorowy są wolni od opłaty myta.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś, cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy malkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o znizeniu tejsze.

Marszałek. Rozprawa ogólna otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, rozprawa ogólna zamknięta. Przystępujemy do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej uchwały en bloc.

Marszałek. Jest wniosek przyjęcia tej uchwały en bloc. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty. Kto przyjmuje tę uchwałę en bloc, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęta.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Marszałek. Jest wniosek przystąpienia do trzeciego czytania bez czytania. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość). Wniosek jest przyjęty. Kto przyjmuje tę uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania, zachce rękę podnieść. (Większość). Uchwała jest przyjęta w trzecim czytaniu.

Z kolei następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Horodnicy koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr.

Sprawozdawca członek Wydziału kraj. poseł Chamiec, ma głos.

Sprawozdawca członek Wydziału kraj. p. Chamiec (czyta):

Wysoki Sejmie!

Po zgaśnięciu nadanej Najwyższem postanowieniem z dnia 1. marca 1886 dz. u. kr. Nr. 39. obszarowi dworskiemu w Horodnicy koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr pomiędzy Horodnicą a Żezawą, przedłożył Wydział powiatowy horodeński w 1899 r. prośbę interesowanego obszaru dworskiego o wyjednanie w drodze ustawodawstwa krajowego odnowienia prawa mytniczego,

Uchwała Wysokiego Sejmu z dnia 30. grudnia 1899 r. o udzieleniu pomienionej koncesyi nie została przedłożoną do Najwyższej Sankcyi z powodu zaszczej omyłki w Art. II. co do wymiaru opłat.

Na prośbę interesowanego obszaru dworskiego Wydział krajowy przedkłada Wysokiemu Sejmowi ponownie tę sprawę pod uchwałę, a powołując się na swe sprawozdanie z dnia 28. grudnia 1899 r. l. 21.288, wnosi:

Wysoki Sejm raczy powziąć załączoną ./- uchwałę.

Uchwała

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Horodnicy koncesyi na pobór opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się obszarowi dworskiemu w Horodnicy powiatu horodeńskiego prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Dniestr pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38. ust. 12. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43. w razie niedopełnienia tego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo obszaru dworskiego.

Art. II.

Opłaty mytnicze pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej osoby bez różnicy z wyjątkiem woźnicy przy zaprzęgu i wierzchem jadącego 2 (dwa) halerze;

b) od jednego konia, idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego 6 (sześć) halerzy;

c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 2 (dwa) halerze;

d) od jednego wołu na rż albo w jarzmie, krowy, bukała i trzylatka 6 (sześć) halerzy;

e) od jednego cielęcia, nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, koźła, kozy i małych świń 2 (dwa) halerze.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o znizeniu teje.

Marszałek. Rozprawa ogólna otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, rozprawa ogólna zamknięta. Przystępujemy do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej uchwały en bloc.

Marszałek. Jest wniosek przyjęcia tej uchwały en bloc. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty. Kto przyjmuje tę uchwałę en bloc, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęta.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Marszałek. Jest wniosek przystąpienia do trzeciego czytania bez czytania. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość). Wniosek jest przyjęty. Kto przyjmuje tę uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania, zechce rękę podnieść. (Większość). Uchwała jest przyjęta w trzecim czytaniu. Z kolei następuje

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Kolankach koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr między Kolankami a Lataczem.

Sprawozdawca członek Wydziału kraj. poseł Chamiec ma głos.

Sprawozdawca członek Wydziału kraj. p. Chamiec (czyta):

Wysoki Sejmie!

Uchwała Wysokiego Sejmu z dnia 6. kwietnia 1900 r o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Kolankach koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr między Kolankami a Lataczem nie została przedłożoną do Najwyższej Sankcyi z powodu, iż opłata mytnicza w Art. II. owej

uchwały częściowo przewyższała opłaty pobierane przy przewozach na drogach krajowych, przepisane ustawą z 25. grudnia 1871 r. Nr. 18. dz. u. kr. z r. 1872.

Gdy przełożony obszaru dworskiego w Kolankach zgodził się na zredukowanie wymiaru taryfy i wniósł prośbę o ponowne wyjednanie odpowiednio zmienionej koncesji mytniczej. prz. to Wydział krajowy w uwzględnieniu okoliczności przedstawionych w sprawozdaniu swem z dnia 1. kwietnia 1900 r. l. 20.890 oświadcza się za udzieleniem żądanej koncesji mytniczej na przeciąg lat pięciu z wymiarem taryfy III. klasy przepisanej dla dróg krajowych i włości:

Wysoki Sejm raczy powziąć załączoną uchwałę.

Uchwała

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Kolankach koncesji na pobór opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr między Kolanami a Lataczem.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się obszarowi dworskiemu w Kolankach prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Dniestr między Kolanami a Lataczem pod warunkiem utrzymania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38. ust. 12. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43. w razie niedopełnienia tego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo obszarowi dworskiemu w Kolankach.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 12 (dwanaście) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 6 (sześć) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 3 (trzy) h.;

d) od jednej osoby bez różnicy, z wyjątkiem woźnicy przy zaprzęgu i wierzchem jadącego, 6 (sześć) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świny do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o znizeniu teje.

Marszałek. Rozprawa ogólna otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, rozprawa ogólna zamknięta. Przystępujemy do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej uchwały en bloc.

Marszałek. Jest wniosek przyjęcia tej uchwały en bloc. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty. Kto przyjmuje tę uchwałę en bloc, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęta.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Marszałek. Jest wniosek przystąpienia do trzeciego czytania bez czytania. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość). Wniosek jest przyjęty. Kto przyjmuje tę uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania, zechce rękę podnieść. (Większość). Uchwała jest przyjęta w trzecim czytaniu.

Z kolei następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia Wydziałowi powiatowemu w Brodach koncesji do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Podkamień Pieniaki.

Sprawozdawca członek Wydziału kraj. poseł Chamiec ma głos.

Sprawozdawca członek Wydziału kraj. p. Chamiec (czyta):

Wysoki Sejmie!

Najwyższem postanowieniem z dnia 30. kwietnia 1895 r. dz. u. kr. Nr. 44. udzielona została na przeciąg lat pięciu koncesya do pobierania myta na drodze gminnej I. klasy Podkamień-Pieniaki na jednej stacyi z najniższym wymiarem opłat obowiązujących na drogach krajowych.

Nadana koncesya już zgasała, przeto Wydział powiatowy brodzki w wykonaniu uchwały Rady powiatowej z dnia 25. września 1900 prosi o wyjednanie w drodze ustawodawstwa krajowego odnowienia prawa mytniczego.

Przy ocenieniu wniesionej prośby zasługują na uwagę następujące okoliczności:

Droga gminna I. klasy Podkamień-Pieniaki, o długości 10.8 km. zbudowaną została kosztem 78.220 koron, z których fundusz powiatowy pokrył 39.735 kor., fundusz krajowy 12.000 kor., fundusz państwowy 15.753 kor.,

a reszta kosztów pokrytą została datkiem dobrowolnym.

Koszta zwyczajnego utrzymania drogi w pięcioleciu od 1895 do 1900 roku wynosiły rocznie przeciętnie 2.500 koron, a pokrywane są częściowo z dochodu mytniczego wynoszącego rocznie przeciętnie 586 koron; resztę kosztów ponosi powiatowy fundusz dróg gminnych.

Gdy nadto istnieją i obecnie tezsame warunki, z powodu których omycenie drogi nastąpiło, przeto Wydział krajowy oświadcza się za udzieleniem koncesyi do pobierania myta na drodze gminnej I. klasy Podkamień-Pieniaki na przeciąg lat pięciu.

Na podstawie powyższego wyводу Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy powziąć załączoną % uchwałę.

Uchwała

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytnicznych na drodze gminnej I. klasy Podkamień-Pieniaki.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej I. klasy Podkamień-Pieniaki Wydziałowi powiatowemu w Brodach jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi, z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy, używając środków przewidzianych w §§. 19., 25. i 26. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897. dz. u. kr. Nr. 43. przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy, dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omycenia drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35. ust. 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta drogowego pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) halerze;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) halerze;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) halerz.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świny do drobnego.

Od bydła niesionego lub wieszionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o znizeniu tejże.

Marszałek. Rozprawa ogólna otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, rozprawa ogólna zamknięta. Przystępujemy do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej uchwały en bloc.

Marszałek. Jest wniosek przyjęcia tej uchwały en bloc. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty. Kto przyjmuje tę uchwałę en bloc, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęta.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Marszałek. Jest wniosek przystąpienia do trzeciego czytania bez czytania. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość). Wniosek jest przyjęty. Kto przyjmuje tę uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania, zechce rękę podnieść. (Większość). Uchwała jest przyjęta w trzecim czytaniu.

Z kolei następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Racznie powiatowej w Rzeszowie koncesyi do pobierania opłat mytnicznych na drodze powiatowej Rzeszów-Strzyżów-Sułkowice.

Sprawozdawca członek Wydziału kraj. poseł Chamiec ma głos.

Sprawozdawca członek Wydziału kraj. p. Chamiec (czyta):

Wysoki Sejmie!

Najwyższem postanowieniem z dnia 12. lipca 18.0 r. dz. u. kr. Nr. 44. udzielone zostało Radzie powiatowej w Rzeszowie, na czas nieograniczony, prawo do pobierania opłat mytnicznych na drodze powiatowej Rzeszów-Strzyżów-Sułkowice, a to na trzech stacjach w Staroniwie (na Wygnance), w Strzyżowie (Dobruchowice) i w Babicy.

Gdy prawo to gaśnie z dniem 31. grudnia 1900 r., w myśl postanowienia ustępu 7-go §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 r. dz. u. kr. Nr. 43., przeto Rada powiatowa wniosła prośbę o wyjednanie odnowienia tego prawa poboru myta.

Koszt utrzymania drogi powiatowej Rzeszów - Strzyżów - Sułkowice wynosi rocznie 19.782 kor., dochód z trzech myt wynosi łącznie 6.680 kor.; resztę kosztów pokrywa fundusz powiatowy.

C. k. Starostwo poświadcza, iż droga znajduje się w dobrym stanie i jest dla celów komunikacyjnych potrzebna.

Wobec powyższych okoliczności Wydział krajowy oświadcza się za udzieleniem Radzie powiatowej w Rzeszowie na przeciąg lat pięciu koncesyi do pobierania opłat mytnicznych na trzech stacyach, na drodze powiatowej Rzeszów-Stryżów-Sułkowice, z dotychczasowym wymiarem taryfy II. klasy i wnosi:

Wysoki Sejm raczy powziąć załączoną uchwałę:

Uchwała

o udzieleniu Radzie powiatowej w Rzeszowie koncesyi do pobierania opłat mytnicznych na drodze powiat. Rzeszów-Stryżów-Sułkowice.

Art. I.

Radzie powiatowej w Rzeszowie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Rzeszów-Stryżów-Sułkowice, na trzech stacyach: na Wignance, w Stryżowie i w Babicy pod warunkiem utrzymania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 dzi u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy na każdej z trzech stacyj według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytnicznej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytnicznej i o znizeniu tejsze.

Marszałek. Rozprawa ogólna otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, rozprawa ogólna zamknięta. Przystępujemy do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej uchwały en bloc.

Marszałek. Jest wniosek przyjęcia tej uchwały en bloc. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty. Kto przyjmuje tę uchwałę en bloc, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęta.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Marszałek. Jest wniosek przystąpienia do trzeciego czytania bez czytania. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość). Wniosek jest przyjęty. Kto przyjmuje tę uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania, zechce rękę podnieść. (Większość). Uchwała jest przyjęta w trzecim czytaniu.

Z kolei następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Rzeszowie koncesyi do pobierania opłat mytnicznych na drodze powiatowej Rzeszów-Tyczyn-Ujazdy.

Sprawozdawca członek Wydziału kraj. poseł Chamiec ma głos.

Sprawozdawca członek Wydziału kraj. p. Chamiec (czyta):

Wysoki Sejmie!

Najwyższem postanowieniem z dnia 12. lipca 1870 r. dz. u. kr. Nr. 49 udzielone zostało Radzie powiatowej w Rzeszowie na czas nieograniczony prawo poboru myta na drodze powiatowej Rzeszów-Tyczyn-Ujazdy na trzech stacyach, a mianowicie myta drogowo-mostowego w Tyczynie i Michałkównce i drogowego w Kąkolównce.

Gdy w myśl postanowienia §. 9. ustawy drogowej z 5. lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43 prawo to gaśnie z końcem 1900 r., przeto Rada powiatowa wniosła prośbę o odnowienie koncesyi mytnicznej.

Koszt roczny utrzymania drogi powiatowej Rzeszów-Tyczyn-Ujazdy wynosi 11626 koron, koszt utrzymania mostu na Ryjaku w Tyczynie 1000 koron, mostu na Ryjaku pod Błazową 1800 koron. Dochody roczne z trzech myt wynoszą łącznie 9000 koron resztę pokrywa fundusz powiatowy.

Według świadectwa c. k. Starostwa droga i mosty będące przedmiotem omycenia są w dobrym stanie.

Wobec tych danych Wydział krajowy oświadcza się za udzieleniem Radzie powiatowej w Rzeszowie na lat pięć koncesyi do pobierania opłat mytnicznych na drodze powiatowej Rzeszów-Tyczyn-Ujazdy, na trzech stacyach według dotychczasowego wymiaru taryfy i wnosi: Wysoki Sejm raczy powziąć dołączoną uchwałę.

Uchwała.

o udzieleniu Radzie powiatowej w Rzeszowie

koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Rzeszów - Tyczyn - Ujazdy.

Art. I.

Radzie powiatowej w Rzeszowie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej, Rzeszów-Tyczyn-Ujazdy na trzech stacyach: Kąkolówce, Tyczynie i Michałkowce pod warunkiem utrzymania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień, zawartych w §§. 14 i 35 ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Myto drogowo-mostowe w Tyczynie i Michałkowce na każdej z tych stacyj

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h

2. myto drogowe w Kąkolówce

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o znizeniu tejże.

Marszałek: Rozprawa ogólna otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt.) Gdy nikt głosu nie żąda, rozprawa ogólna zamknięta.

Przystępujemy do rozprawy szczególowej.

Sekretarz p. Niezabitowski: Wnoszę przyjęcie tej uchwały en bloc.

Marszałek: Jest wniosek przyjęcia tej uchwały en bloc.

Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przy-

jęty. Kto przyjmuje tę uchwałę en bloc, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęta.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej uchwały w trzecim czytaniu bez czytania

Marszałek. Jest wniosek przystąpienia do trzeciego czytania bez czytania. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość). Wniosek jest przyjęty. Kto przyjmuje tę uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania, zechce rękę podnieść. (Większość). Uchwała jest przyjęta w trzecim czytaniu.

Z kolei następuje: Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Rzeszowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Rzeszów-Głogów-Styków.

Sprawozdawca członek Wydziału kraj. poseł Chamiec ma głos.

Sprawozdawca członek Wydziału kraj. p. Chamiec (czyta.)

Wysoki Sejmie!

Najwyższem postanowieniem z dnia 12. lipca 1870 dz. u. kr. Nr. 46 udzielone zostało Radzie powiatowej w Rzeszowie prawo poboru myta na drodze powiatowej Rzeszów-Głogów, na czas nieograniczony, na dwóch stacyach a mianowicie myta drogowo-mostowego w Staromieściu i drogowego w Rudnej małej.

Gdy w myśl postanowienia §. 9. ustawy drogowej z 5. lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43 prawo to ustaje z dniem 31. grudnia 1900 r., przeto Rada powiatowa wniosła prośbę o udzielenie dalszej koncesyi.

Koszt roczny utrzymania drogi Rzeszów-Głogów wynosi 16020 koron, mostu na potoku Przybyszówka w Staromieściu 500 koron dochód z obu myt wynosi rocznie łącznie 11200 koron, resztę kosztów pokrywa fundusz powiatowy.

Według oświadczenia c. k. Starostwa droga i most stanowiący przedmiot omycenia znajdują się w dobrym stanie.

Wobec tych danych Wydział krajowy oświadcza się za udzieleniem Radzie powiatowej w Rzeszowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Rzeszów-Głogów, na dwóch stacyach, na lat pięć z dotychczasowem wymiarem taryfy i wniosł:

Wysoki Sejm raczy powziąć załączoną uchwałę:

Uchwała.

o udzieleniu Radzie powiatowej w Rzeszo-

wie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Rzeszów-Głogów.

Art. I.

Radzie powiatowej w Rzeszowie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Rzeszów-Głogów, na dwóch stacyach w Staromieściu i Rudnej małej pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14 i 35 ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5 lipca 897 dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

1. myto drogowo-mostowe w Staromieściu :

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) h

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h

2. myto drogowe w Rudnej małej :

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o niżeniu teje.

Marszałek. Rozprawa ogólna otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt.) Gdy nikt głosu nie żąda rozprawa ogólna zamknięta. Przystępujemy do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej uchwały en bloc.

Marszałek. Jest wniosek przyjęcia tej uchwały en bloc. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość).

Jest przyjęty. Kto przyjmuje tę uchwałę en bloc, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęta.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej uchwały, w trzecim czytaniu bez czytania.

Marszałek. Jest wniosek przystąpienia do trzeciego czytania bez czytania. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość.) Wniosek jest przyjęty.

Kto przyjmuje tę uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania, zechce rękę podnieść. (Większość). Uchwała jest przyjęta w trzecim czytaniu.

Z kolei następuje: Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Cieszanowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych w drodze powiatowej Lubaczów-Hruszów.

Sprawozdawca członek Wydziału kraj. poseł Chamiec ma głos.

Sprawozdawca członek Wydziału kraj. p. Chamiec (czyta.)

Wysoki Sejmie!

Koncesya udzielona Radzie powiatowej w Cieszanowie Najwyższem postanowieniem z dnia 30. kwietnia 1895 dz. u. kr. Nr. 44 do pobierania opłat mytniczych na drodze Lubaczów-Hruszów, nie została w przepisany czas zgłoszoną do Wydziału krajowego do przedłużenia i wygasła. Wobec tego Wydział powiatowy przedłożył prośbę o wyjednanie dalszej koncesyi mytniczej, przyczem zaznaczył, iż pomieniona droga uchwałą Rady powiatowej z 16. stycznia 1892 uznana została za drogę powiatową.

Droga powiatowa Lubaczów-Hruszów, zbudowana na długości 12 km., przy subwencji z funduszu krajowego, posiada dwa większe mosty o łącznej długości 42 m. Roczny koszt utrzymania drogi wynosi 4.620 koron, z czego 1.200 koron przypada na utrzymanie mostów. Roczny dochód z myta wynosił 3.680 koron, zaś resztę kosztów utrzymania ponosi fundusz powiatowy.

C. k. Starostwo stwierdza, iż pomieniona droga i mosty na niej się znajdujące są w dobrym stanie i są dla komunikacji publicznej niezbędnie potrzebne. Wobec tych okoliczności Wydział krajowy oświadcza się za udzieleniem Radzie powiatowej w Cieszanowie dalszej koncesyi na lat pięć, do pobierania myta drogowo-mostowego na drodze powiatowej Lubaczów-Hruszów, z dotychczasowym wymiarem taryfy i wnosi: Wysoki Sejm raczy powziąć dołączoną uchwałę.

Uchwała o udzieleniu Radzie powiatowej w Cieszanowie koncesyi do pobierania opłat mytni-

czych na drodze powiatowej Lubaczów-Hruszów.

Art. I.

Radzie powiatowej w Cieszanowie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Lubaczów-Hruszów pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14 i 35 ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

Myto drogowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.,

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h.,

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Myto mostowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h.,

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.,

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o znizeniu tejeze.

Marszałek. Rozprawa ogólna otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, rozprawa ogólna zamknięta. Przystępujemy do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej uchwały en bloc.

Marszałek. Jest wniosek przyjęcia tej uchwały en bloc. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty. Kto przyjmuje tę uchwałę en bloc, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęta.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Marszałek. Jest wniosek przystąpienia do trzeciego czytania bez czytania. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość). Wniosek jest przyjęty. Kto przyjmuje tę uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania, zechce rękę podnieść. (Większość). Uchwała jest przyjęta w trzecim czytaniu.

Z kolei następuje: Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Tarnopolu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Tarnopolsko-Brodzkiej.

Sprawozdawca członek Wydziału kraj. poseł Chamiec ma głos.

Sprawozdawca członek Wydziału kraj. p. Chamiec (czyta):

Wysoki Sejmie!

Koncesya udzielona Radzie powiatowej Tarnopolskiej Najwyższem postanowieniem z dnia 10. kwietnia 1895 r. Dz. u. kr. Nr. 28 do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Tarnopolsko-Brodzkiej wygasła, wobec czego Wydział powiatowy uznał prośbę o wyjednanie nowej koncesyi.

Z przedłożonych materiałów okazuje się, iż utrzymanie roczne drogi tej, o długości 29.850 km. kosztuje 18.000 koron. Dochód z dwóch stacyj mytniczych wynosi rocznie łącznie 9 400 koron, resztę kosztów pokrywa fundusz powiatowy.

Droga ta oprócz zwykłej konserwacyi wymagać będzie w niektórych miejscach gruntownej rekonstrukcyi.

Wobec tych okoliczności Wydział krajowy oświadcza się za udzieleniem Radzie powiatowej w Tarnopolu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Tarnopolsko-Brodzkiej na lat pięć na dwóch stacyach, z zastosowaniem dotychczasowej taryfy i wnosi:

Wysoki Sejm raczy powziąć załączoną uchwałę.

Uchwała

o udzieleniu Radzie powiatowej w Tarnopolu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Tarnopol-Brody.

Art. I.

Radzie powiatowej w Tarnopolu nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Tarnopol-Brody, na dwóch stacyach pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego

wego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§ 14 i 35 ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Oplatę myta na każdej stacyi pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h.,

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.,

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniesieniu tejże.

Marszałek. Rozprawa ogólna otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, rozprawa ogólna zamknięta. Przyступujemy do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej uchwały en bloc.

Marszałek. Jest wniosek przyjęcia tej uchwały en bloc. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty. Kto przyjmuje tę uchwałę en bloc, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęta.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Marszałek. Jest wniosek przystąpienia do trzeciego czytania bez czytania. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość). Wniosek jest przyjęty. Kto przyjmuje tę uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania, zechce rękę podnieść. (Większość). Uchwała jest przyjęta w trzecim czytaniu.

Z kolei następuje: Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Samborze koncesyi na pobór opłat mytniczych od mostu na rzece Strwiążu w Biskowicach.

Sprawozdawca członek Wydziału kraj. poseł Chamiec ma głos.

Sprawozdawca członek Wydziału kraj. p. Chamiec (czyta):

Wysoki Sejmie!

Koncesya nadana Najwyższem postanowieniem z dnia 21. grudnia 1883 dz. u. kr. Nr. 21 z 1884 r. obszarowi dworskiemu w Biskowicach, na czas nieograniczony, do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Strwiążu gaśnie z końcem 1900 r.

Most ten o długości 42 m. w r. 1900 został nabyty za cenę 10.000 koron przez Radę powiatową w Samborze na rzecz drogi powiatowej samborsko-mościskiej, a następnie naprawiony kosztem 1.477 koron. Budowa jego w 1882 roku kosztowała 6.901 koron, a naprawa w 1886 roku 2.442 koron. Roczne koszta utrzymania obliczone na 1.080 koron, nie licząc nadzwyczajnej naprawy, spowodowywanej częstymi wylewami Strwiąża. Dotychczasowe dochody z myta wynosiły rocznie około 3.000 koron.

Wobec znacznych wydatków na kupno i naprawę mostu i wobec zachodzącej potrzeby gruntownej rekonstrukcyi mostu w niedalekiej przyszłości, uchwaliła Rada powiatowa dnia 9. października 1900 r. postarać się o wyjednanie dalszego prawa na pobór opłat mytniczych.

Wobec tych okoliczności Wydział krajowy oświadcza się za udzieleniem Radzie powiatowej w Samborze koncesyi na lat pięć do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Strwiążu w Biskowicach, z zastosowaniem wymiaru taryfy klasy II. przepisanej dla dróg krajowych.

Na podstawie niniejszego wywodu Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy powziąć załączoną uchwałę.

Uchwała

o udzieleniu Radzie powiatowej w Samborze koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Strwiążu w Biskowicach.

Art. I.

Radzie powiatowej w Samborze nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta od mostu na rzece Strwiążu w Biskowicach pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14 i 35 ust. 3 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Oplatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h.,

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.,

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świny do drobnego.

O1 bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Mieszkańcy gminy i obszaru dworskiego w Biskowicach wolni są zupełnie od opłaty myta.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od tej opłaty lub o znizeniu tejże.

Marszałek. Rozprawa ogólna otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, rozprawa ogólna zamknięta. Przystępujemy do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej uchwały en bloc.

Marszałek. Jest wniosek przyjęcia tej uchwały en bloc. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty. Kto przyjmuje tę uchwałę en bloc, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęta.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie tej uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Marszałek. Jest wniosek przystąpienia do trzeciego czytania bez czytania. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość). Wniosek jest przyjęty. Kto przyjmuje tę uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania, zechce rękę podnieść. (Większość) Uchwała jest przyjęta w trzecim czytaniu.

Z kolei następuje: Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu obszarom dworskim w Kornalowicach i Hordyni koncesji do pobierania opłat mytniczych od mostów na rzece Dniestrze.

Sprawozdawca członek Wydziału kraj. poseł Chamiec ma głos,

Sprawozdawca członek Wydziału kraj. p. Chamiec (czyta):

Sprawozdanie

Wydziału krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Hordyni koncesji do pobie-

rania opłat mytniczych od dwóch mostów na rzece Dniestrze w Hordyni, tudzież obszarowi dworskiemu w Kornalowicach koncesji do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Dniestrze w Kornalowicach.

Wysoki Sejmie!

Rozporządzeniem z dnia 28. sierpnia 1900 r. l. 85.862 orzekło c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym, iż uprawnienia nadane przez c. k. Rząd na czas nieograniczony właścicielowi dóbr Kornalowice i Hordyna do poboru myta mostowego od mostów na rzece Dniestrze w Kornalowicach i Hordyni nie są regaliai uzyskanemi przed wejściem w życie ustawy drogowej z 1866 r., wobec czego uprawnienia te ustają z końcem 1900 r., jeżeli nie zostaną odnowione w sposób przepisany.

Wskutek tego wniósł właściciel pomienionych dóbr prośbę do Wysokiego Sejmu o udzielenie koncesji do pobierania opłat mytniczych:

1) od dwóch mostów na rzece Dniestrze w Hordyni, na drodze gminnej II klasy z Hordyni do Koniuszek siemianowskich prowadzącej,

2) od mostu na rzece Dniestrze w Kornalowicach, na drodze gminnej I klasy z Kornalowic do Kalinowa prowadzącej.

Most na Dniestrze w Hordyni, tudzież drugi most na dawnym korycie Dniestrzu, o łącznej długości 73 m., zbudowane są kosztem 13.865 koron i sumptem właściciela obszaru dworskiego.

Koszt roczny utrzymania mostów oblicza Wydział powiatowy na 866 koron; dochód dotychczasowy z myta wynosił 200 koron rocznie.

Most na Dniestrze w Kornalowicach, zbudowany przez właściciela tychże dóbr kosztem 15.026 koron, liczy 57 m. długości.

Roczny koszt utrzymania mostu oblicza Wydział powiatowy na 939 koron; dochód dotychczasowy z myta wynosił rocznie 700 koron.

Koszta budowy i utrzymania wszystkich mostów ponosił właściciel pomienionych dóbr.

Wydział powiatowy w Samborze na podstawie komisijnego zbadania na miejscu, stwierdza podobnie, jak i c. k. Starostwo, że mosty są w dobrym stanie i są dla komunikacji publicznej potrzebne.

Wobec tych danych Wydział krajowy oświadcza, że za udzieleniem na lat pięć obszarom dworskiemu w Hordyni koncesji do pobierania opłat mytniczych od 2 mo-

stów na Dniestrze w Hordyni, oraz obszarowi dworskiemu w Kornalowicach koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Dniestrze w Kornalowicach, z zastosowaniem dla obu myt wymiaru taryfy klasy II. przepisanej dla dróg krajowych.

Na podstawie niniejszego wywodu Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy powziąć załączone dwie uchwały:

Uchwała I.

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Hordyni powiatu Samborskiego koncesyi do pobierania opłat mytniczych od dwóch mostów na rzece Dniestrze w Hordyni.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się obszarowi dworskiemu w Hordyni powiatu Samborskiego prawo do pobierania myta od dwóch mostów na rzece Dniestrze pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie, własnym kosztem z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38 ust. 12 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43 w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział pow. do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo obszaru dworskiego w Hordyni.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h.,

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.,

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Mieszkańcy Hordyni są wolni od opłaty myta.

Konie, krowy, woły, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o znizeniu teje.

Uchwała II.

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Kornalowicach, powiatu Samborskiego, koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Dniestrze w Kornalowicach.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się obszarowi dworskiemu w Kornalowicach, pow. samborskiego, prawo do pobierania myta od mostu na rzece Dniestrze w Kornalowicach pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie, własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38 ust. 12 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43 w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo obszaru dworskiego w Kornalowicach.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h.,

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.,

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Mieszkańcy gminy Kornalowice wolni są od opłaty myta.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o znizeniu teje.

Marszałek. Rozprawa ogólna otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt.) Gdy nikt głosu nie żąda rozprawa ogólna zamknięta. Przystępujemy do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. **Niezabitowski.** Wnoszę przyjęcie obu uchwał en bloc.

Marszałek. Jest wniosek przyjęcia obu uchwał en bloc.

Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty. Kto przyjmuje obie uchwały en bloc, raczy rękę podnieść. (Większość.) Są przyjęte.

Sekretarz p. Niezabitowski. Wnoszę przyjęcie obu uchwał w trzecim czytaniu bez czytania.

Marszałek. Jest wniosek przystąpienia do trzeciego czytania bez czytania. Kto się z tym wnioskiem zgadza, raczy rękę podnieść. (Większość.) Wniosek jest przyjęty. Kto przyjmuje obie uchwały w trzecim czytaniu bez czytania, zechce rękę podnieść. (Większość.) Obie uchwały są przyjęte w trzecim czytaniu.

Marszałek. Komisya gminna ukonstytuowała się wybierając przewodniczącym J.E. p. Jaworskiego, zastępcą p. Zaleskiego sekretarzami: pp. Górskiego i Merunowicza.

Komisya budżetowa ukonstytuowała się wybierając przewodniczącym p. Dunajewskiego, zastępcami pp. Kazimierza Badeniego i Abrahamowicza, sekretarzami pp. Scipiona i Paszkowskiego.

Porządek dzienny wyczerpany. Proszę p. sekretarza o odczytanie wniosku.

Sekretarz p. Urbański (czyta).

Wniosek.

Wysoki Sejm raczy uchwalić ponownie.

I. Sejm wzywa c. k. Rząd usilnie, aby a) z możliwie największym pospiechem wykończył techniczne prace przygotowawcze do kanałów spławnych, mających połączyć Odrę z Wisłą, z dalszem połączeniem drogą wodną Wisły i Sanu z Dniestrem i odgałęzieniem od Sądowej Wiszni przez Gródek, Lwów do Brodów;

b) aby zajął się zapewnieniem finansowych środków do budowy tych dróg wodnych, czy to przy pomocy przedsiębiorstwa prywatnego z pełnem zabezpieczeniem ekonomicznego interesu kraju, czy też przez uzyskanie w drodze konstytucyjnej odpowiednich kredytów do budowy tych dróg wodnych na rachunek państwa z udziałem kraju i innych interesowanych czynników;

c) aby tę sprawę tak przeprowadził, by żegluga na wymienionych wyżej drogach wodnych w naszym kraju rozpoczęła się równocześnie z żeglugą na nowych drogach wodnych innych krajów koronnych, a zwłaszcza na kanałach łączących Dunaj z Odrą, Elbą i Wełtawą.

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu by sprawę tę w obec c. k. Rządu z całą stanowczością zastępował a ewentualnie zniósł się z Wydziałami krajowymi współintereso-

wanych krajów koronnych w celu przedsięwzięcia wspólnej z nimi akcji.

Lwów dnia 18. grudnia 1900.

Teofil Merunowicz w. r.
wnioskodawca.

Ravski w. r., Górka w. r., Bednarski w. r., Jabłoński w. r., Jakliński w. r., Wiśniewski w. r., Niementowski w. r., E. Michałowski w. r., Dr. Jugendfein w. r., Maiss w. r., Zygmunt Jaworski w. r., Małachowski w. r., Michalski w. r., Karol Dzieduszycki w. r., Maryewski w. r., Schätzel w. r.

Marszałek. Pierwsze czytanie tego wniosku umieszczę na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń.

Jutro wypada uroczyste święto obrządku grecko-katolickiego, w czwartek zaś odbędzie się wybór posłów z kuryi miejskiej, w którym wielu kolegów chce wziąć udział.

W obec tego następne posiedzenie odbędzie się dopiero w piątek 21. grudnia br. o godz. 10. z następującym porządkiem dziennym:

(Czyta)

Porządek dzienny 2. posiedzenia 6. sesyi VII. peryodu Sejmu galicyjskiego, które się odbędzie w piątek dnia 21. grudnia 1900 r. o godzinie 10. przed południem.

1. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia gminie m. Tarnowa koncesyi do pobierania opłat kopytkowych.

Sprawozdawca poseł Chamiec.

2. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia Wydziałowi powiatowemu w Rzeszowie koncesyi do pobierania opłat mytnicznych od przewozu przez rzekę Wisłok w Terliczce na drodze gminnej Łańcut-Terliczka-Zaczernie.

Sprawozdawca poseł Chamiec.

3. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia koncesyi mytnicznych od przewozów a mianowicie: w Chwałowicach przez rzekę Wisłę tudzież w Skwierzynie i Wrzawach przez rzekę San.

Sprawozdawca poseł Chamiec.

4. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia obszarowi dworskiemu w Ułazkowcach koncesyi do pobierania opłat mytnicznych od mostu na rzece Serecie w Ułazkowcach.

Sprawozdawca poseł Chamiec.

5. Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Jarosławiu koncesyi do pobierania opłat mytnicznych na drodze gminnej Przeworsk-Bystrowice.

Sprawozdawca poseł Chamiec.

6. Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Wołoniowie koncesyi do pobierania opłat mylniczych od przewozu przez rzekę Stryj w Wołoniowie.

Sprawozdawca poseł Chamiec.

7. Sprawozdanie Komisji budżetowej z przedłożenia rządowego o zaprowadzeniu dodatku do państwowego podatku od wódki.

Sprawozdawca poseł Abrahamowicz.

8. Sprawozdanie Komisji gminnej w przedmiocie statutu król. stoł. miasta Krakowa.

Sprawozdawca poseł Hupka.

9. Sprawozdanie komisji budżetowej

o pomocy dla ludności dotkniętej klęskami elementarnymi w r. 1900.

Sprawozdawca poseł Scipio.

10. Sprawozdanie Komisji budżetowej o prowizoryum budżetowem na I. kwartał roku 1900.

Sprawozdawca poseł Andrzej Potocki.

11. Sprawozdanie Komisji budżetowej w sprawie zaciągnięcia pożyczki hipotecznej na dobra Dublany.

Sprawozdawca poseł Lubomirski.

Posiedzenie zamykam.

Koniec posiedzenia 2 godzina po południu.